2015-04 / Fiyat: 7 TL. (KDV dahil) KKTC: 8 TL.

LM

ÖZEL SAYI

BAHAR

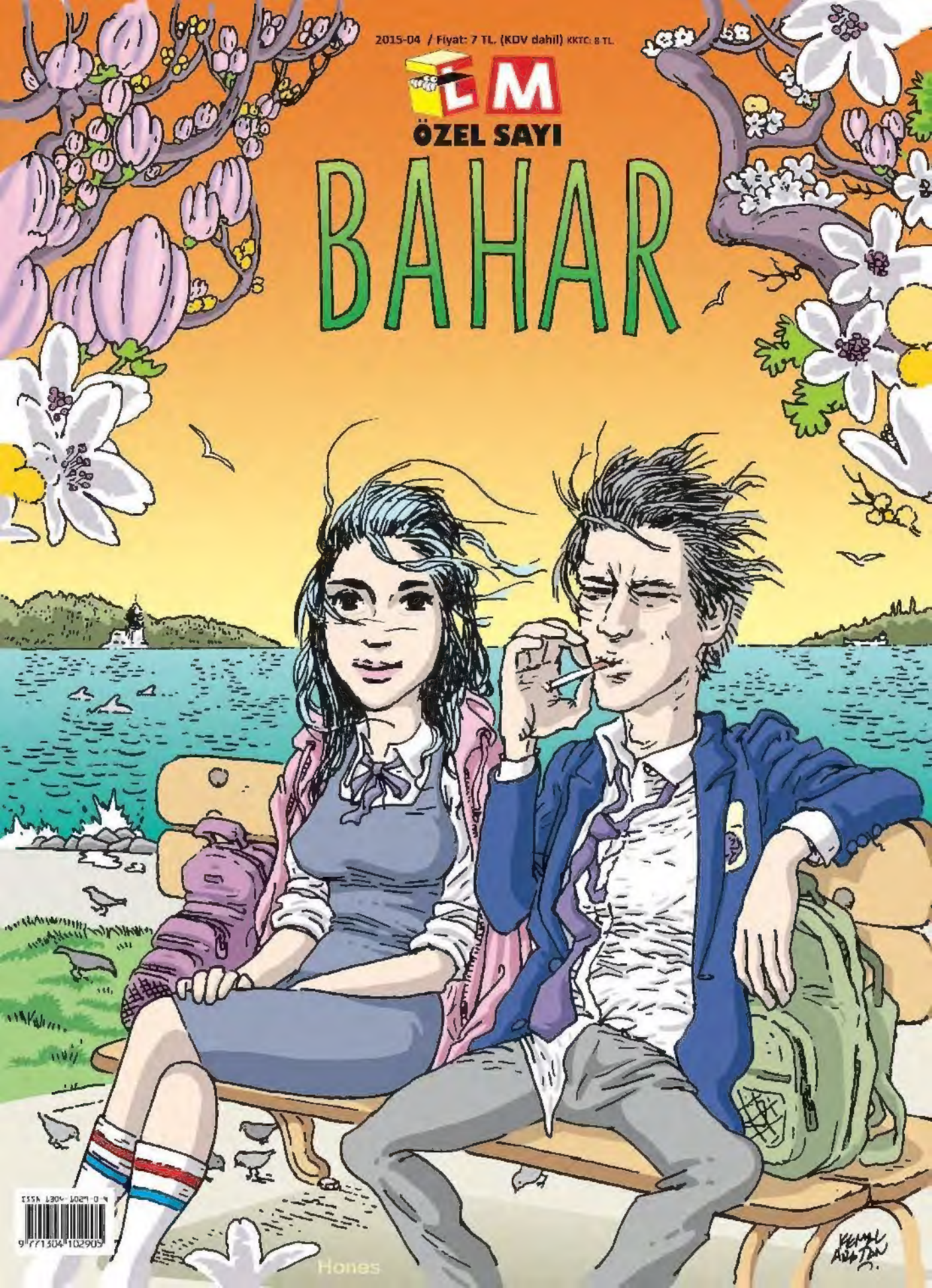

9 771304 102905

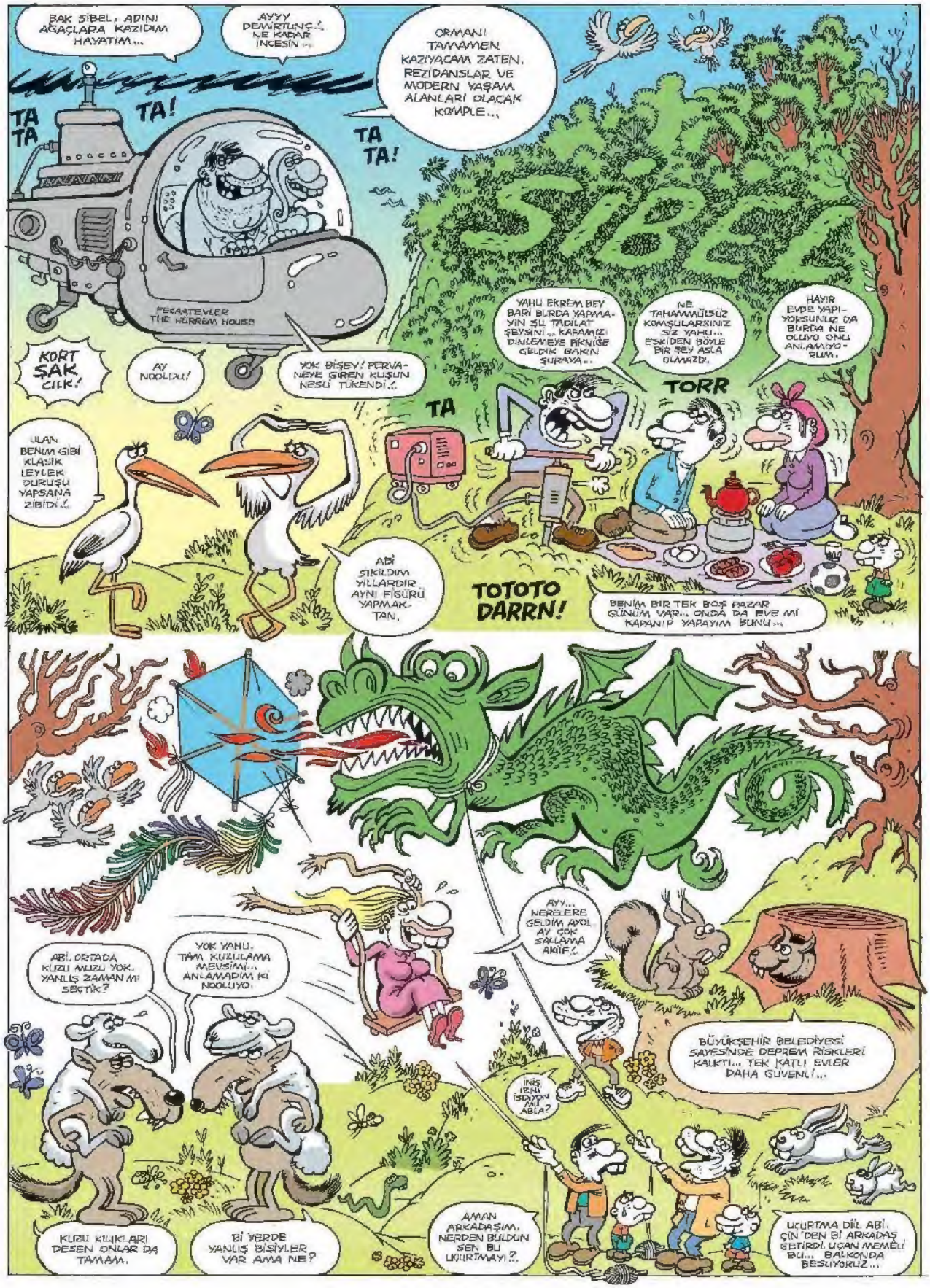
BAK SİBEL, ADINI AĞAÇLARA KAZIDIM HAYATIM...
AYYY DEMİRTUNÇ! NE KADAR İNCESİN...
ORMANI TAMAMEN KAZIYACAM ZATEN. REZİDANSLAR VE MODERN YAŞAM ALANLARI OLACAK KOMPLE...
TA TA!
TA TA!
PEKARTEVLER THE HERRAM HOUSE
KORT ŞAK ÇILK!
AY NOOLDU!
YOK BİŞEY! PERVANEYE GİREN KUŞUN NESLİ TÜKENDİ...
YAHU EKREM BEY BARİ BURDA YAPMAYIN ŞU TADİLAT ŞEYSİNİ... KAPAMIZI DİNLEMEYE PİKNİĞE GELDİK BAKIN ŞURAYA...
NE TAHAMMÜLSÜZ KOMŞULARSINIZ SİZ YAHU... ESKİDEN BÖYLE BİR ŞEY ASLA OLMAZDI.
HAYIR EVDE YAPIYORSUNUZ DA BURDA NE OLUYO ONU ANLAMIYORUM.
TA
TORR
ULAN BENİM GİBİ KLASİK LEYLEK DURUŞU YAPSANA ZİBİDİ...
ABİ SIKILDIM YILLARDIR AYNI FİSÜRÜ YAPMAKTAN.
TOTOTO DARRN!
BENİM BİR TEK BOŞ PAZAR GÜNÜM VAR... ONDA DA EVE Mİ KAPANIP YAPAYIM BUNU...
AY... NERELERE GELDİM AYOL AY ÇOK SAKLAMA AKİF...
BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SAYESİNDE DEPREM RİSKLERİ KALKTI... TEK KATLI EVLER DAHA GÜVENLİ...
İNİŞ İZNİ İSTİYON ANI ABLA?
ABİ, ORTADA KUZU MUZU YOK. YANLIŞ ZAMAN MI SEÇTİK?
YOK YAHU. TAM KUZULAMA MEVSİMİ... ANLAMADIM Kİ NOOLUYO.
KUZU KULİKLARI DESEN ONLAR DA TAMAM.
BİR YERDE YANLIŞ BİSİYLER VAR AMA NE?
AMAN ARKADAŞIM. NERDEN BULDUN SEN BU UÇURTMAYI?..
UÇURTMA DİL ABİ. ÇİN'DEN BİR ARKADAŞ GETİRDİ. UÇAN MEMELİ BU... BALKONDA BESLİYORUZ...

içindekiler

Kemal Aratan - 2
Atilla Atalay - 4
Feyhan Güver - 6
Felat Delibalta - 8
Elif Nurşad - 9

Utku Can Akyol - 12
Gökhan Güneş - 13
Güneri İçoğlu - 16
Metin Fidan - 17
Can Barslan - 19
Tuncay Akgün - 20
Utku Can Akyol - 23
Behiç Pek - 24
İpek Özsüslü - 26
Kemal Aratan - 28

Güneri İçoğlu - 31
Alper Çelik - 33
Nafer Ermiş - 34
Ramize Erer - 35
Sinan Arık - 41
Nurgül Kaan - 42
Can Barslan - 43
Alper Çelik - 44
Behiç Pek - 48

LM ÖZEL SAYI 2015-02 Mayıs Haziran

- **İmtiyaz Sahibi:** Tuncay Akgün
- **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd. Şti.
- **Mizah Yönetmeni:** Tuncay Akgün
- **Yazışleri Müdürü:** Serkan Kölük
- **Grafik & Sayfa Düzeni:** Cebrail Okçu
- **Renklendirme:** Fikret Özdemir
- **Kaligrafi:** Fatih Kaan
- **Müessese:** Ali Yavuz
- **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan
- **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm Ünlü
- **Tel:** (0212) 292 95 65 (4 Hat)
- **Fax:** (0212) 245 38 06
- **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 14 Beyoğlu/İST.
- **Baskı:** Leman Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST.
- **Tel:** (0212) 858 00 93 (95-96)
- **Genel Dağıtım:** yyD.P.P. A.Ş.

Geldi...

KEMAL ARATAN

Çiğdem Sineması

Atilla Atalay

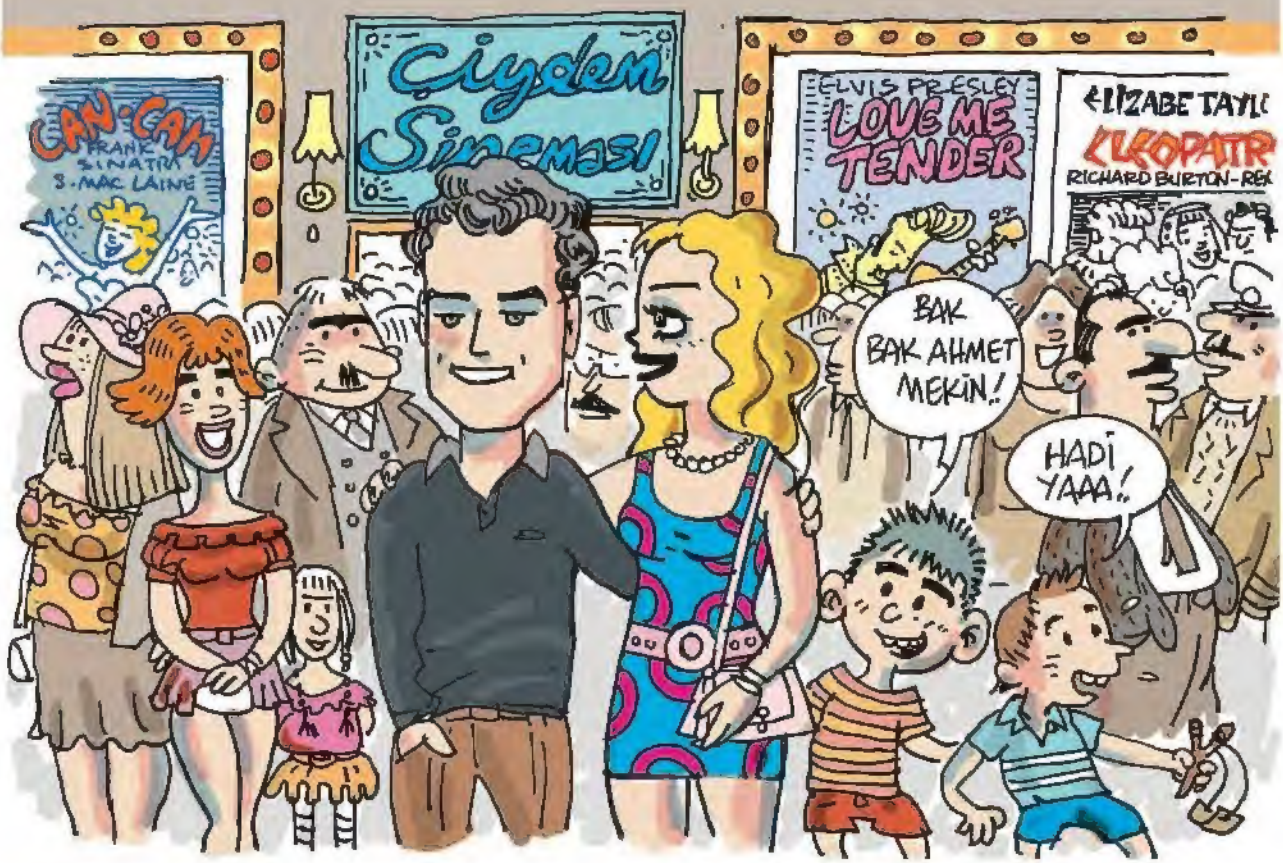

Çiğdem Sineması, Yeşilyuva İlkokulu'nun yanındaydı...

Yalnız, bir dakka durup isimlerin güzelliğine dikkatinizi çekmek istiyorum. Çiğdem Sineması, Yeşilyuva İlkokulu, Cennet Mahallesi, Florya, Menekşe İstasyonu...

Sanki düşsel bir mekânda, mavi renkli cüceler huzur içinde ikamet ediyolarmış, dev bir hercai menekşenin dibinden trene binip, topluca çiğdem kokan bir sinemaya gidiyolarmış gibi...

Şimdilerde "Parseller, İkitelli, Üçkuyular, Başıbüyük vb. gibi" zerafetten yoksun adları olan birtakım semtler var. Belki biyerlerde mavi cücelerin toplu mezarları üzerine kurulmuş "Yırtıcılar Sitesi - Tetikçi Blokları" filan da vardır ama ben bilmiyorumdur... Fakat Çiğdem Sineması yok artık, onu kesin biliyorum...

Dedim ya, ilkokulun yanındaydı, Çiğdem Sineması. Sahibi Rüstem diye bi adamdı. Kel yahut fodul muydu, bıyıkları var mıydı, varsa nasıldı, bunları hatırlamıyorum. Yalnız boru gibi bir sesi vardı. Bütün müşterileri çocuk olduğu için, fuayede nöbetçi öğretmen edasıyla dolaşıp "Koşmaa... koşmaa" diye bağırır, filmden önce de salonu "kes artık sesini, perdeyi dinle!" komutuyla sustururdu. Çiğdem Sineması benim ilkim. İlk filmimi orda izledim. Deminki mavi cüce benzetmem boşuna değil. Severim ben cüceleri. Zeynep Değirmencioğlu'nun oynadığı "Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler" izlediğim ilk filmdi... Zaten ben de o tarihlerde siyah önlüklü bir cüceydim... Su mataram, beslenme çantam vardı... Cebimde gazoz kapakları, leblebi tozları ve Çiğdem Sineması'nın biletleri...

Biz çocuklar bir süre Çiğdem Sineması'na gittik. Akşamları da anne babalarımızla Küçükçekmece'deki Salim Bey Sineması'na... Adı geçen sinema harbiden "Bey" sinemaydı ama. Çiğdem Sineması'ndan çok daha büyüktü ve daha ciddi filmler oynatıyodu. Üstelik bizzat Cennet Mahallesi'nde oturan aktör Ahmet Mekin de film izlemeye oraya geliyordu. Bu durum Salim Bey Sineması'nı daha da kıymetli hale getiriyordu tabii. Bi ara sınıf arkadaşım Erdem'in babası o sinemaya müdür oldu. Sinema müdürü bir kimdir hangi işi yapar, muavini var mıdır, şimdi bile bilmem. Erdem'in iddasına göre babası bizzat Hollywood'a gidip üst düzey yetkililerle görüşerek filmleri getiriyordu. Ben de buna inanıyordum. Hatta bi ara,

"Babam konuşmuş, Riçırt Burton sünnetime gelip bana saat takıcak" dedi. Ona bile inandım.

O yaz, Erdem' in sünnetine Riçırt Burton

gelmedi ama semtimizin yegâne artisti Ahmet Mekin ve eşi ordaydı. Tabi Ahmet Amca bizim mahallenin artisti, Holivut uzak yer, belli ki Riçırt Burton'un bir işi çıkmış gelememiş diye düşündüm. Ve fakat en azından telgraf çekmiş olmalıydı.

"Yavrumuzun bu mutlu gününde aranızda bulunamadığım için..." diye başlayan düğün telgrafları okunurken tek tek dinledim. Adalet Partisi Genel Başkanı Sayın Süleyman Demirel'den bile telgraf gelmişti ama Riçırt Burton'unki yoktu. İşte o zaman kıllandım. Lan galiba bu Erdem hıyarı yalan atıyodu. Ama o yalancı Erdem ve babasının ne işe yaradığını bilemediğim müdüriyet makamı, bana, bugün bile benim için çok değerli olan bir armağan verdi. Sinemada düzenlenen bişey gecesi için mahalleye Yılmaz Güney gelmişti. Daha gece başlayıp ortalık kalabalıklaşmadan biz Erdem'le fırlayıp babasının sinemadaki odasına gittik. Yılmaz Güney oturmuş çay içiyordu. Bize adlarımıza imzaladığı resimlerini verdi. Hatta Erdem'in başını okşadı. "Tabi O'nun babası müdür" diye düşünüp kıskanmadım değil. Sırf bu yüzden çıkışta Erdem'e laf soktum:

"Hani lan Riçırt Burton da geliyodu, yalancı ibibik..."

Az daha sonra, ben ve ergenlik sivilcelerim yine semtimizdeki Ulus Sineması'na gitmeye başladık. Sade ben değil tabi. Çiğdem Sineması'nın diğer siyah önlüklü cüceleri de artık önlüklerimizi atıp lacivert ceket gri pantolon kuşanmış, neredeyse tam kadro ordaydık.

Ulus Sineması döneme uygun olarak arasına "parça" konmuş "Ah ne Adem Dilli Badem, Parçala Behçet vb. gibi" nezih yerli filmler oynatıyordu. Şimdinin bazı internet kafeleri ve atari salonları gibi o sinemaya da ortaokul çocuklarının girmesi "suret-i katiyyede" yasaktı tabii, ama hepimiz ordaydık. Gerçi hepten başıboş değildik. Filmin karanlığında tek başına arka koltuklara sotalanıp kendi ayıp yerleriyle oynayan, bununla kalmayıp sinema koltuklarının süngerlerini yolup orasını burasını silen haytalar, eli fenerli korumalar tarafından anında enseleniyordu...

"Hayt! Kerhane mi lan bura, şerefsiz" narasıyla film bölünüyor, karanlıkta itiş kakış ve küfürleşmelerle çocuk dışarı atılıyordu. Bir de bizzat kendi el fenerini kapıp oğlunu sinemada basmaya gelen babalar olurdu. Bunlar karanlığa oğullarının ismini seslenir, koltuklar arasında belli belirsiz bir kıpırdanma başlar, bir gölge fırlayıp kapıya doğru koşardı. Eğer sinirli baba olayı büyütüp sinema işletmesine verip veriştirirse fenerli korumalar onu da döverdi.

"Sen de sahip çık çocuğuna, gönderme sinemaya. Bi de şikâyet edecem diyo... Yürü git istediğin yere şikâyet et, şerefsiz."

Şimdilerde belli çevrelerde sıkça kullanılan bu "şerefsiz" lafının aslında ikiyüzlü bir parola olduğunu daha o zamanlar anlamıştım.

Serkan Sineması vardı bi de...Bence Çiğdem Sineması'ndan sonra en güzeli oydu. Cennet Mahallesi'nin tam da göbeğinde, dut ağaçlarının arasında, yıldızların altında, geceleri ışıl ışıl bir açık hava sinemasıydı. Gündüzden, mahalle içinde dolaşan oparlörlü araba o akşamki filmi ilan eder, hatta küçük bir de özetini verirdi: Dikkat dikkat bu akşam Serkan Sineması'nda, tamamı renkli sinemaskop, avantür film: Şehir İntikamcısı. Baş rollerde, Alen Delon, Pol Belmondo... Böylesi bir filmin en heyecanlı sahnesinde, birinin ensesine tepedeki dut ağaçlarından tırtıl düştüğünü ve adamın sinema içinde dört dönüp tepindiğini hatırlıyorum. Bir başka filmde de sinemanın hemen bitişiğindeki evlerden birinin balkonuna "Gelme üstüme ulan... Gelme, atlarım ekmek çarpsın" diye bağıran bir kadın fırladı... Sinema ahalisi olarak filmi bırakıp balkondakilere dikkat kesildik. Kadın ve sarhoş kocası balkonda epey bi dalaştılar. İster istemez sinemadan gülüşenler oldu. Bunun üzerine adam coşup balkondan kaptığı mangal kömürlerini üzerimize yağdırmaya başladı. Makinist filmi durdurdu mecburen. Sigaralar, gazozlar içildi. Bi ara sarhoş koca, balkona çıkıp sinema halkına hitab etti:

"Biraz alkollüydüm kendim, cümleten özür dilerim..."

Çocuktum ben, çok güldüm. Perdedeki Belmando'nunsa sinemada olup bitenden haberi bile olmadı, helikopterden tırın tepesine atladı.

"Benim sinemalarım" bunlardı işte.

Çiğdem Sineması'nın ne zaman yıkıldığını bile hatırlamıyorum. Zaten tek katlı ufak bişeydi, fazla direnmeyip mavi cüceleri de aldığı gibi çekip gitti heralde. Hayatın bahşişlere aç, paragöz yer göstericisi; onun yerine, muhtemelen depreme dayanıksız, bir apartman oturttu...

Şimdi, O perdeye bakıyor...

Mübarek Sinema Günleri vesilesiyle o salondan öbürüne savrularak loş atmosferli birtakım filmler izliyoruz... Üç saatlik son Macar filmi ağır geldi galiba. Çünkü bu salondan çıkıp deli gibi, koşarak uzaklaşmak istiyorum.

O olmasa çoktan süzülüp gitmiştim... Halbuki O'na Çiğdem Sineması'nı, Yazlık Serkan Sineması'nı anlatmak istiyorum şimdi. 72 millete mensup depresyon sahibi sinirceli adamların öykülerini, öndeki topak saçlı karının kafası ardından izliycem diye uğraşıcağına benim anlattığım öyküyü dinlesin istiyorum. O iri mavi gözleriyle bir bana baksın.

Hem bahar şimdi, Menekşe Kıyıları ne kadar da güzeldir... Fırlayıp oraya gitsek...

Oysa birazdan film dağılıcak, kışlada komut almış gibi, aynı anda cep telefonlarını açan bir öbek izleyicinin arasında aynı ufak adımlarla süzülüp, bir sonraki filmin kalabalığına karışıcaz. Dışardaki bahar bir daha oynıycak mı sanki? Hem ben Çiğdem Sineması'nı her zaman hatırlıycak mıyım böyle? Biliyorum, O her zaman güzel olacak, gözlerinden çocukluğumun mavi cüceleri bakıp gülüşecekler. Ama ben yanında olucak mıyım hep? Dönüp aniden bana baktı, gülüyo cadı. Soona kedi gibi omzuma yattı. Al işte, uçup gitti her şey. Çiğdem Sineması bir neresi. Salim Bey kim ki?

"Zıbalawskar torke!" dedi sevgilisine perdedeki adam.

Öndeki topak kafalı karı yüzünden çevirisini okuyamadım.

İŞARET

OF BU BAHARDA DA UMUTLARIM SUYA DÜŞTÜ.
KIZ NE UMUYODUN Kİ OLMADI Z.
HER KIŞ "TAMAM" DİYORUM... BU KIŞI ZOR ÇIKARIR... AMA YOK, ÇIKARIYO İŞTE...
BAHAR GELDİ Mİ HİÇ OLMAZ. OF HİÇ UMUDUM KALMADI HİÇ. ...
KIZ NEDEN BAHSEDİYOSUN HİÇ ANLAAMIYORUM Kİ... DERDİN NEDİR DOĞRU DÜRÜST SÖYLESENE...
KAYNANAM, Bİ TÜRLÜ ÖLMÜYO SELİME!..
TÖVBE DE KIZ, GÜNAH!.. BİT KADAR KADININ NE ZARARI VAR SANA?!
KENDİ BİT KADAR AMA KAPLADIĞI ALAN BÜTÜN ÖMRÜM... KIRK YIL DİLE KOLAY, KAYNANAMSIZ BİR ANIM BİLE GEÇMEDİ!..
YENİ EVLENDİĞİMİZDE BİLE SANKİ ARAMIZDA YATIYORDU... ONU DÜŞÜNMEDEN Bİ KERE BİLE OYNAŞAMADIK...
ŞŞŞ YAVAŞ! ANNEM DUYACAK ŞİMDİ!..
SURPSSSS
Hİ Hİ Hİ...
ONSUZ Bİ YERE GİDEMEDİM...
AYTEN ABLALAR KASABA PAZARINA İNECEKMİŞ, BEN DE GİDEYİM Mİ?
ANNEM YALNIZ KALIR, ONU DA ALIRSAN GİT...
DIŞARDA ONDAN AYRI BİŞEY YİYEMEDİM...
KÖFTELERİN YARISINI ANNEME GÖTÜRELİM!
GIRTT...
İSTEDİĞİMİ GİYEMEDİM...
BÖYLE ŞAM ŞEYTANI GİBİ Mİ GİDECEN DÜĞÜNE!.. Bİ TÜLBENT AT BAŞINA!..
TÜLBENT AL HANİFE...
DUYDUNUZ MU HANİFE ABLA... AYGÜL ABLANIN KAYNI ÖLMÜŞ!
HAH AL İŞTE... SIRASI GELENLER ÖLMEZ, BÖYLE GENCECİK İNSANLAR GİDER!
KIZ BLİNDE Mİ İNSANIN ÖLMEK KALMAK...
DOĞRU YALLA, GENCECİK İNSAN KALPTEN GİTMİŞ... AMA BUNLARIN EVİNE Bİ BAYKUŞ TÜNEMİŞ SON ZAMANLARDA... ÖTÜP DURUYOMUŞ GECELERİ UĞURSUZ UĞURSUZ...
PUHU PUHU PUHU PUHU PUHU PUHU PUHU PUHU PUHU PUHU
A BAK Bİ EVE BAYKUŞ TÜNEDİ Mİ MUTLAKA ÇIKAR O EVDEN Bİ CENAZE...

BİRKAÇ ZAMAN SONRA
KIZ HANİFE NOLDU, KAYNANA HASTALANMIŞ!..
AMAN NE BİLEYİM, İKİ GÜNDÜR ÖLECEM DEYİP DURUYO!
HASTAYIM DİYO AMA ÖNÜNE NE KOYSAM LÜPÜR LÜPÜR YUTUYO.
KIZ ESMA ABLAA... N'OLDU SANA... HİÇ HASTALANMAZDIN SEN!
GİDİCİYİM BEN SELİME...
OHOO, DUR DAHA ESMA ABLA... BAK SANA KAVURMALI TARHANA GETİRDİM...
HİÇ CANIM İSTEMİYO AMA KAVURMALI MADEM YERİM... HANİFE GETİR Bİ KAŞIK.
E N'OLDU SANA BÖYLE ÖLECEM MÖLECEM DİYON?
İŞARET GELDİ SELİME... ÜÇ GECEDİR EVİN ETRAFINDA Bİ BAYKUŞ ÖTÜP DURUR UĞURSUZ UĞURSUZ!
ÖLECEKSİN ÖLECEKSİİN ÖLECEKSİİN... ÖLECEKSİİN... ÖLEC
ÖLECEKSİN ÖLECEKSİN DEYİP DURUR ÜÇ GECEDİR...
ALLAH ALLAAH... ZERDALİNİN İÇİNDE BULDUM BUNU... YA BİRİ AYAĞINDAN AĞAÇA BAĞLAMIŞ, YA DA AYAĞINA İP DOLANMIŞ!
BAK ESMA ABLA... SENİN İÇİN GELMEMİŞ... TAKILMIŞ KALMIŞ HAYVAN ORDA...
DUR ÖNCE ŞU ÇORBAMI İÇEYİM!
ÖLMEM LAAAN!.. DAHA EN AZ BEŞ BAHAR ÖLMEEEM!
HA HA HA HAAA..
SİTTİ

KOZMİK BAHAR

felat delibalta

Ağzının kenarından kendisi çok yavaş bir devinimle aşağı doğru akıyordu. Hareketin pek farkında olmayan ağız, pek de ritmik olmayan bir düzenle açılıp, iki ekmek arasına sıkıştırılmış kızarmış köfte ve sebzeleri yiyor ardından da ritmik bir şekilde çiğniyordu. Hamburgeri ısırma aralıklarına göre çok daha geniş aralıklarla, ağız pipetin ucunu kapıyor, pipetin de yardımıyla çoğuklu bir şekilde gazlı içeceği içine çekiyordu. Ağız, patates kızartmalarını da es geçmiyordu. Uzun kemikli, siyah ojeli elinin de yardımıyla, içeriğinde besin artığı bulunan (içindekiler kısmında öyle yazıyordu.) barbekü sosuna bandırıyor ve hamburgerine katık ediyordu. Öküz gibi menüyü yiyip de nasıl oluyor da böyle fit ve seksi olabiliyordu? İşte bunu anlayamıyordu Necip. Son altı yıldır büyük bir fast food zincirinde çalışmıştı, fast food hakkında her şeyi öğrendiğini düşünüyordu ama çok nadir de olsa, insanlığından utandıracak kadar güzel kadınların bu menüleri neden yediğini öğrenememişti. "Niye insanlarda tam inancı oluşturacak güzellikteki bedenini sağlıksız yiyeceklerle besliyorsun?" sorusunu soracak cesareti kendinde hiçbir zaman bulamamıştı. Şişmandı, gözlüklüydü, kirkina merdiveni dayamıştı ve kendisinin uzaylılar tarafından kaçırıldığına inanıyordu.

İnancının basit bir nedeni vardı, hayatının şadece son yedi yılını hatırlıyordu. Ondan öncesi tam olarak karanlık diyemeyeceğim, hani fazla ışıklı bir odadan, fazla ışıksız bir odaya girdiğiniz zaman oluşan karanlık vardır ya, onun gibi arada bazı çizgilerin belli olduğu bir karanlıktı. Kendini bir koltuğunun hüfus kağıdı, diğer koltuğunun bir adresin yazılı olduğu kağıt sıkıştırılmış, çıplak halde Pendik semtinde bulduğu zaman önce çevre halkı tarafından hırpalanmış, hafızasını kaybettiği fark edilince de giydirilip hastaneye kaldırılmıştı. Hastanede herhangi bir sağlık sorunu bulunmayınca da salınmıştı. Hafızasının nereye gittiğini kimse bilmiyordu. Taburcu edilince yapacak bir şey bulamadığı için kağıtta yazan adrese gitti, meğer ki yakındı adres zira toplu taşıma için hiç parası yoktu. Adrese ulaşınca, kapısı açık bir ev buldu. Evin içinde kendine ait resimler, çirkin mobilyalar, eski beyaz eşyalar vardı. Bazı çekmecelerini karıştırınca, biraz para ve kendine ait ehliyet, kredi kartı gibi şeyler buldu. Kendi evi'ydi burası, resimlerin çoğu bir yemek dükkanında geçtiği için, çalıştığı yerin orası olduğunu düşündü. Oraya gidince, çalışanlar ona sanki yıllardır beraber çalışıyormuşçasına davrandı, o da pek bozuntuya vermedi, öğrendiğine göre işyerinin müdürüydü, müdürlük ağır olmayı gerektirirdi, ciddiyetinizi bozmamalıydınız. Kaybolan hafızasından kalan bu bilgiye şaşırsın mı sevinsin mi bilemedi. Ondan sonraki geçen yıllar boyunca, kimseye hafızasını kaybettiğinden bahsetmedi. Teorisine göre, uzaylılar tarafından kaçırılmış ve üstünde bir deney yapılmıştı. Elbette ki uzaylılar, deneyin sonucunu görmek için geri gelecaklerdi. Gözlerini bir süredir kızarmış tavuk kanatlarını lüplatmakta olan takım elbiseli iki orta yaşlı adama çevirdi. Her ay gelirdi bunlar, nedense onları tanıdığını düşünüyordu, bazen rüyalarında bile görüyordu bu adamları. Adamlar sanki kendini izliyor gibiydi, belki uzaylılardır diye düşünüyordu bir süredir. Ama sonuçta işyerinin müdürüydü, müşterilerinin canını saçma kişisel sorularla sıkmaya hakkı yoktu, soracakları bir şey varsa kendileri gelir sorarlardı.

Son tavuk kanadını kimin yemesi gerektiği üzerine bir süre tartışan iki takım elbiseli adam, sonunda kanadı ikiye bölmeye karar verdiler. İçeceklerini yudumlarken yaptıkları konuşmalar üzerine bu iki takım elbiseli adamın mağazanın müdürü Necip hakkında konuştukları ortaya çıkıyordu. Onu her ay yaptıkları gibi kontrol etmeye gelmişlerdi. Bu işi neden yaptıklarını bilmiyorlardı, patronlarının isteklerini sorgulamazlardı pek. Arada geldikleri bu mağazayı ve onu kontrol etmeyi –yaptıkları stresli işten bir süre uzak kalmalarını da sağladığı için– seviyorlardı. Yaptıkları stresli iş, çok fazla parası olan patronlarını olası tehlikelerden korumak, ayrıca onların ahlaklı insanların takip etmeyeceği işlerini yapmaktı. Ne bileyim, mesela bir ihale için de başka bir firma sıkıntı mı çıkarıyordu diyelim, gidip ateş ediyorlardı onlara. Bazen kendileri de ateş altında kalıyor, ama bu işte tecrübeli oldukları için, yara almadan kurtulabiliyorlardı.

Patronlardan birinin adı Orkun'du, tam o sırada şehrin en büyük gökdelenlerinin en üst katından şehri izleyip, fajitasını yiyordu. Son zamanlarda geçmiş hakkında oldukça fazla düşünüyordu, bir kere adı Orkun değil Soğuruk-16'dıydı. Geldiği gezegende, soyisimleri kullanmazları rumuzlar kullanırlardı. Soyisim geleneği ona başlangıçta çok garip gelmişti, sonradan alışmıştı ama. Bulundukları ortama ayak uydurmak amacıyla Keselioğulları soyismini almışlardı ortağıyla beraber, çünkü uzaydan geldiklerinin bilinmemesi gerekiyordu. Geldikleri gezegende atomik fizik en üst noktaya ulaştığı için, elementleri kendi başlarına üretebiliyorlardı. Var olan steril düzenden çok sıkılan bu iki uzaylı, element üretme araçlarından bir tane satın alıp, evrensel haritada keşfettikleri ilkel bir gezegen gidip, oranın liderleri olmaya karar vermişlerdi. Tek sıkıntı, düşündükleri bu şey gezegenlerinin yasa koruyucuları tarafından da düşünülmüş ve yasaklanmış olmasıydı. Her şeyi tam anlamıyla gizlilik içinde yapmaları gerekiyordu. Önce kayıt dışı bir uzay gemisi satın aldılar ve sonra kendilerini bir patlamada ölmüş olarak göstertttiler. Böyle de dalaverecı insanlardı, teknolojik gelişim, ahlaksal gelişimi destekleyemeyebiliyordu. Kendi halkının değişik isimler verdiği bu ilkel gezegene geldikleri zaman yapmaları gereken tek şey gizli kalmak ve element üretme araçları sayesinde ham madde alanında lider şirket konumuna gelmekti. Geldikleri gezegen, kendi gezegenlerinin öncesinden geçtiği toplumsal yaşam evriminin eski bir dönemine çok benzer şekilde, ulus-devletçilik akımından çok şirketli global ekonomi akımına geçiş döneminin başındaydı. Yaptıkları plana göre, kara paranın çok fazla dolaştığı, yolsuzluğun çok üst seviyelerde olduğu, sosyal demokrasisi pek güçlü olmayan bir ulusun içinde kuracakları bu şirket, zaman içinde global ekonomiye yön verebilecekti. Yedi yıl içinde, planlarının ilk adımlarını başarıyla gerçekleştirmişlerdi ama Orkun Keselioğlu'nun içini kemiren bir şey vardı. Necip.

Planı üç kişi yapmışlardı aslında. Necip de onlardan biriydi ancak Orkun ya diğer ortak daha iyi arkadaş oldukları için, uzay yolculuğu sırasında, Necip'i bu planın dışında tutmaya karar verdiler. Böylece iktidar zevki üç kişiye değil, iki kişiye kalacaktı. İlkel gezegene vardıklarında Necip'i bayıltıtlar ve beyninin içine var olan hafızasını izole edecek, ilkel gezegenin teknolojik aygıtlarıyla fark edilemeyen organik bir çip yerleştirdiler. Ama Necip'i az da olsa seviyorlardı, o yüzden küçük bir iktidar zevki tatsın diye, onu bir yiyecek mağazasına müdür yaptılar. Üstelik, gezegene ulaştıkları zaman sahip oldukları altın cevherleri sayesinde pek zor olmadı bu. Necip'i uzun zamandır tanıyormuş gibi yapan mağaza elemanlarına hala aylık ödemeler yapıyorlar, Necip'in hafızası ola ki yerine gelir diye de ayda bir kez kontrol ettiriyorlardı. Yedi yıldır her şey çok güzel gitmişti aslında ama Orkun, o ulusun değer yargılarından olsa gerek, son bir yıldır vicdan azabı çekiyor, kul hakkı yediğini düşünüyordu. Diğer ortak da bunun farkına varmış ve aralarını bozmuş, sonrasında çevrelerindeki insanların baskılarıyla tekrar barışmışlardı. Birilerce insana ekmek yediriyorlardı, ortaklığı bozmaları yakışık almazdı. Orkun barışmış gibi görünse de diğer ortakla aynı ortamda bulunmamaya özen gösteriyordu artık. Merhabaya merhaba, o kadar.

Necip'in hafızasının tekrar geri gelip gelmeyeceği, uzaydan gelmiş bu dalaverecı uzaylıların planlarının başarılı olup olmayacağı, Necip'in hafızası geri gelirse eğer, bir kahraman olup insanlığı kurtarıp kurtaramayacağı ya da anti-kahraman olup diğer ortaklarını canlarına kast ederek şirketi kendi üzerine geçirip geçirmeyeceği hiç umurunda olmayan Seçil, ateşine döküldüğü olan mayoneze gözlerini süzerek baktı. Şimdi o mayonez parçasını olabilecek en az düzeyde yayarak almalıydı oradan, böylece ateşi iyice batmamış olacaktı. Islak mendili parmaklarının arasına koyarak, içi boşluklu hale getirdi. Mayonezin tam üstüne mendili koyarak, denizden kum çıkaran bir vinç gibi mayonezi mendilin içine aldı, kalan beyazımsı izi de, mendilin temiz tarafıyla çıkarmaya çalıştı ama biliyordu ki, bu beyazımsı iz, etek yıkanmadan geçmeyecekti. Cani sıkılarak gözlerini etrafta gezdirmeye başladı. Şu şişman, gözlüklü çirkin personel müdürü kendini izliyordu gene. Yemeğe başlarken de izliyordu, bitirdiğinde de izliyordu. Bazı adımlar tam odundu. Çok da canını sıkmamaya karar verdi, bahar yeni yeni kendini gösteriyordu. Artık montunu giymesine gerek yoktu ve bu onun için mükemmel bir olaydı. Siyah ojelerine baktı, bu akşam üstlerinden geçmeliydi, soyulmuşlardı.

ÇIKIŞ YOLU

Elif Nurşad

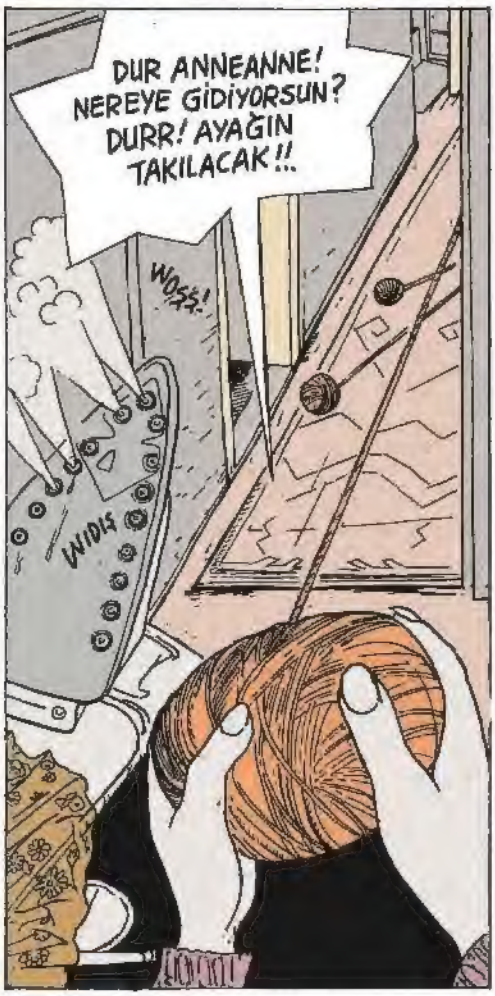

*sis

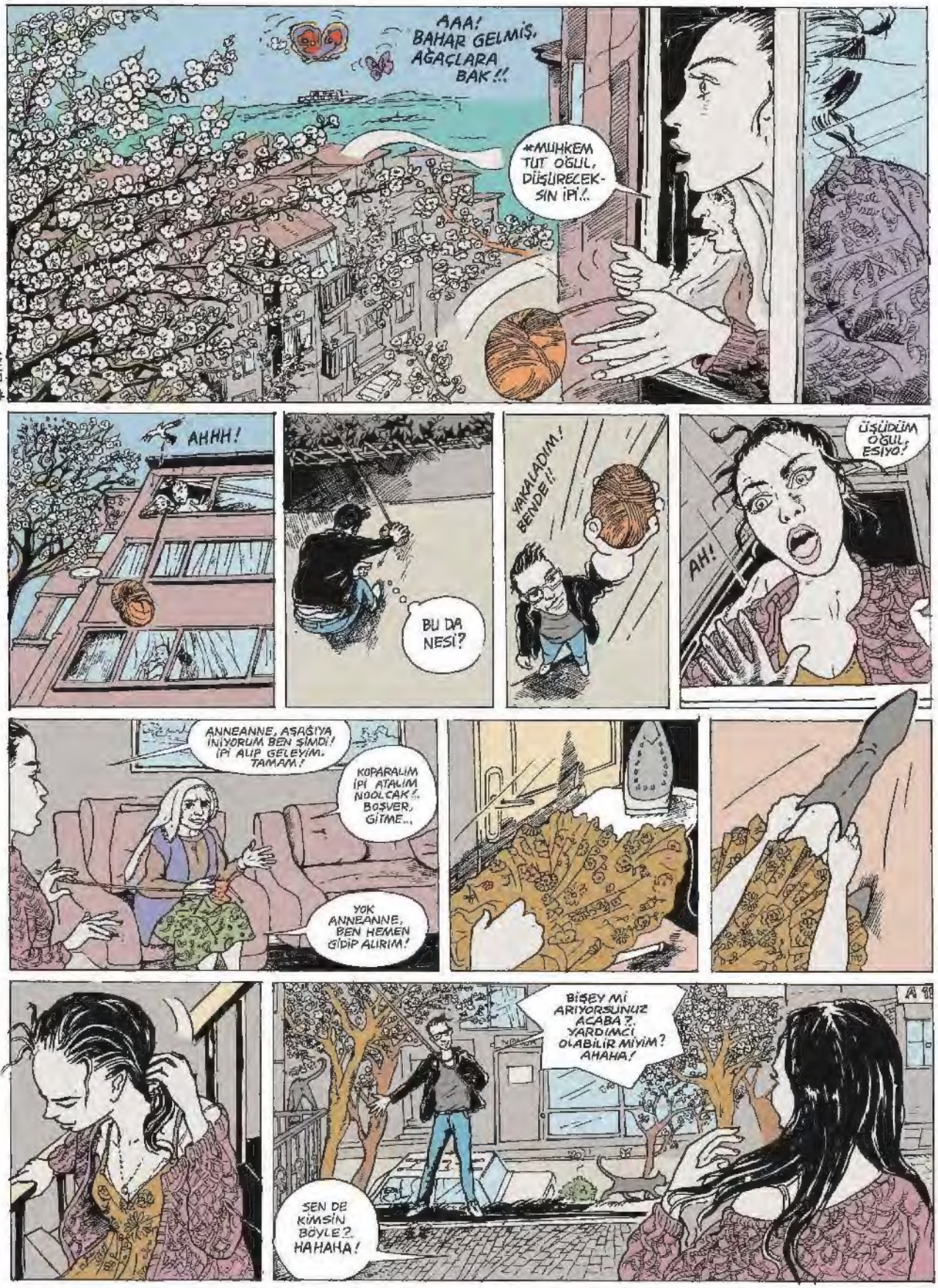
AAA! BAHAR GELMİŞ, AĞAÇLARA BAK!!
#MUHKEM TUT OĞUL, DÜŞÜRECEKSİN İPİ!..
sıkı
AHHH!
BU DA NESİ?
YAKALADIM! BENDE!!
AH!
ÜŞÜDÜM OĞUL, ESİYO!
ANNEANNE, AŞAĞIYA İNİYORUM BEN ŞİMDİ! İPİ ALIP GELEYİM. TAMAM!
KOPARALIM İPİ ATALIM NOOLCAK!. BOŞVER, GİTME...
YOK ANNEANNE, BEN HEMEN GİDİP ALIRIM!
BİŞEY Mİ ARIYORSUNUZ ACABA?. YARDIMCI OLABİLİR MİYİM? AHAHA!
SEN DE KİMSİN BÖYLE?. HAHAHA!

O sırada

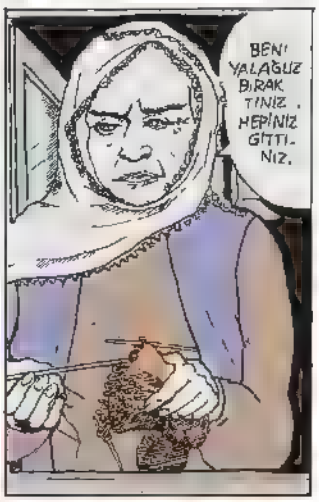

Bir bahar daha bizimle kal / sonrasında Gülhanımgül.

Haikular

Şiir: Aslan Özdemir
İllüstrasyonlar: Utku Can Akyol

PATATES

Gökhan Güneş

KEM YARIN İŞ GÜNÜ

BAŞLATMA IŞINE, NE İŞİ? KIRKINA GELDİN HALÂ MAAŞA TALİM! KENDİ ROTANI NE ZAMAN ÇİZECEKSİN?

TARTIŞACAK VAKİT YOK. HİSSEDİYORUM, HER GEÇEN GÜN DAHA DA GÜÇLENİYOR

GPS SİNYALİ KAYBOLDU SUVARİ BEY..

DERHAL PAREKETE SEYRİNE GEÇİN... SÖYLE BAKALIM BAŞ MÜHENDİS, ASRIMIZIN EN MÜHİM ÇADI NEDİR?

BİLMEM? GPS?

YOK BE YAHU, GPS YOKKEN KERTERİZ VARDI.

HAYIR EVLADIM, EN MÜHİM BULUŞ KONTEYNERDİR.

E LYDL LARDAN DA M. ÖNEMLİ?

ŞU ÇELİK KUTULAR YANI?

KUTU DEYİP GEÇME! BİR MUCİZE!

KONTEYNERİN FİKİR BABASI MALCOLM MCLEAN, AMERİKALI NAKLİYAT DEVİ LİMANLARDAK ZAMAN KAYBINA ÇÖZÜM ARIYOR

1956'DA KULLANIMA GİRİNCE LİMANLAR FEVKALADE SURATLENİYOR TON BAŞINA YÜKLEME MASRAFI 6 DOLARDAN 6 SENTE İNİYOR...

GLOBAL TİCARET HACMİ 8 KAT ARTIYOR! DOMATES SALÇI'DE M. UGUZ? ŞAK DİYE GETİRİYORUZ TÜKETİCİNİN AYAĞINA!..

GENETİK MÜHENDİSLİĞİ DE MÜHİM TABİ.

DÜMATES DENİZİ SAĞLAM ASA BİLMİŞ.
YAKLAŞIYORUZ ÖNL HİSSEDİ-YORUM!
ARTIK HİÇBİR ŞEY ESKİSİ GİBİ OLMAYA-CAK!
NE OLACAK KIM O?
BAHAR GELDİ HAZIR MISIN?
ARTIK VAKİT GE.D.
O KOZMİK OKYANUSUN BEBEĞİ SONRAB ARTIK HİÇBİR ŞEY ESKİSİ GİBİ OLMAYACAK SEVGİLİ OKURLAR.
SÜRÜBİL

ÇİZMEDİM İŞTE!

Güneri İçoğlu

BİTMEDİ GİTTİ ŞU ÖZEL SAYILAR.. ÇİZMEDİĞİM ÖZEL SAYI KALMADI, ÇİZECEK ÖZEL ŞEYİM DE KALMADI.. HATTA BAYAN YANI DERGİSİNİN İLK ÖZEL SAYISINDA KADINDAN YANA BAHTIMIN GÜLMEDİĞİN. ÇİZMİŞTİM
SONRA YİNE BAYAN ÖZEL SAYI ÇİZİMİ İSTEMİŞLERDİ. SİNİRİM TEPEME ÇIKMIŞTI. NE ÇİZECEKTİM?.. TACİZSE BEN DE KADINLARDAN TAC Z GÖRMÜŞTÜM AMA NASIL ANLATIRSIN?
ANAMIZDAN BELİMİZE YEDİĞİMİZ TERLİKLER. OKLAVALAR MI BİZ BU YALNIZLIĞA SÜRÜKLEYEN YOKSA SEVGİLİLERDEN YENEN KELEKLER MİYDİ
BAYRAM SABAHI ABİMDEN KALAN EŞKİ KAZAĞ GİYMİŞİM DİYE KAFAMA YEDİĞİM EMAYE TABAĞIN İZİ HALA GEÇMEMİŞTİR...
O EMAYE TABAK HIÇBİR ZAMAN İÇİ SEVECEN YEMEKLE DOLU OLARAK BİR KADIN TARAFINDAN ÖNÜME KONULMAMIŞ K BENDEN BAYAN DERGİSİ İÇİN ÖZEL ÇİZİM İSTEDİLER BİR DE ÖZEL OLACAKMIŞ
PIYUUUFF.. ÖZEL GİYECEK BİR TANE FANİLAM KALMIŞ MI? SORAN VAR MI?..
EN SON YEDİ SENE ÖNCE GELİP EVİMİ TEMİZLEYEN TEMİZLİKÇİ, DAHA İKİNCİ GELİŞİNDE ÜÇ GÜNLÜK İŞİME SON VERİLEY D BAŞIMA KAKTI NEYMİŞ "O OLMASA BEN BİR HIÇMIŞIM!" HOŞ DAHA ÖNCEKİ TEMİZLİKÇİLER DE BENİ KANDIRIP BÜTÜN İŞLERİ YEMEKLERİ BANA YAPTIRIRLARDI
BUNLARI ÇİZSEM İNANIRLAR MI? SANKİ BİR ŞEFKAT GÖRDÜKÇE OTURUP SEVECEN BAYAN ÖZEL SAYISINA ÇİZECEKTİM ÇİZMEDİM İŞTE BU BAHAR SAYISINA DA ÇİZMİYCEM ALLAH'I
ÇİZMİYCEM! ÇİZECEKSEM EĞER BIKMADAN ÖNÜME YEMEK KOYAN LOKANTACI EŞNAF ÖZEL SAYISI ÇİZERİM.
DURDUK YERE SİNİRİM BOZULDU! DUR NEVRESİMİ DEĞİŞTİRİYİM: EN GİCİK İŞTİR BELKİ SİNİRİMİ ALIR. DÖRT AYDIR ELİME SÜRMEDİM. SOOYY
ŞU TOZA BAK! ARADA KIZKARDEŞİM RAZİYE GELİR. ORTALIĞI TOPLARDI AMA BU BAYAN YANI DERGİSİ ÇIKTIĞINDAN BERİ ORAYA VERDİĞİ KENDİNİ GÖSTERMEZ OLDU DUR Bİ ARIYIM BELKİ GELİR BİŞEYLER PIŞİRİR...
HANİ GÖKÇEADA'DAN BALIK GETİRMİŞTİM YA MERCAN, KARAGÖZ. PIŞİR DE YİYELİM
YOK YA DAHA PAPARAZZİ'YE DE EKİTEN TANELERİ YAZAMADIM A DUR BALIK DEDİN DE BALIK BURÇLARI BİTLERDEN DAHA ÇOK ETKİLENİYORMUŞ KULAĞIMA EX SUYU KAÇMIŞ BALIKLAR
ANLARLI! SENDEN DE HAYİR YOK. .
NEVRESİMİ DEĞİŞTİRDİM. EVİ SUPURDUM OLMADI, EN İYİSİ KENDİME YEMEK YAPIYIM, BU ÖZEL SAYIYA ÇİZMEMEK İÇİN ELİMDEN GELENİ YAPAYIM
OFFF ÖLÇÜYÜ KAÇIRIP KARNIBAHARI FAZLA YAPTIM İŞİN YOKSA BEŞ GÜN ÜST ÜSTE YE TEK BAŞINA
AHH YALNIZLIĞIN DİBİ RAHMETLİ DOSTUM DELİ APOSTOL DOLAŞINDA YEMEK VARSA İKİDE BİR AÇIP BAKAR "YEMEĞİM VAR" DİYEREK BAHÇADA PAZAŞ YAPMIŞ GİBİ GÜVENLE DURURDU, HERHANGİ BİR DAVETE ÇAĞIRIRLARSA "YOK EFENDİM SİZİN İÇİN BENİM YEMEĞİM VARR" DERDİ
MAALESEF RAHMETLİ BU YEMEKLERİ YEMEZ, SADECE OLMASININ GÜVENİYLE BESLENİRDİ İSTİKRARSIZLIKTAN VE SİGARADAN VEFAT ETTİ... AHH DOSTUM NE KADAR ÖZLEDİM SENİ
SULU!
Sİ ZİM İÇİN SULU YEMEĞİN YANINDA ZEYTİNYAĞLIMIN NEKTARI SİFİR KALIR. BİRGÜN KENDİ BAHÇESİNDEN KOPARDIĞIM SEBZELERLE SULU YEMEK YAPIP GÖSTERMİŞTİM BANA MİSİNE DONAKALMIŞ SOĞUK YOĞURDUNDAN TEK KELİME ÇIKMIŞTI "SULU"
AHA DERGİDEN TELEFON GELMİŞ BAHAR ÖZEL SAYISINA ÇİZİM İSTİYORLAR BIRAKINCA İKİ DAKKA DUYGULANACAĞIM BE ÇİZMİYCEM DEDİM BİZE! .. AHH BİR ÇAY YAPACAK GÜCÜM OLSA
GİDİYİM BARİ DERGİDE ÇAY DEMLENMİŞTİR. BU ARADA AKLIMA GELDİ, DERGİDE BAZ KOLAR BOZUK PENCERELER KAPANM YORDU ONLARI VE KOLTUKLARI TAMİR EDERİM. ÇİZMEMEK İÇİN BİRAZ DAHA VAKİT KAZANIRIM
AL BEY LİST KATTAKİ BÜTÜN PENCERE KOLLARI TAMAMEN ARTIK HEPSİ KAPANIYOR!..
BENİM BU KANEPENİN KOLU SENELERDİR KIRIK DURUYO YAPIŞTIRABİLİRSEN BENİ AŞARSA BIRAK KALSIN
HAY HAY MEMNUN YETLE YAPARIM
EMİİN İZMİR KİTAP FUARI'NA MALLAR KOLLENECEK DİYORUM: NERDESİN EMİN ÇIK ORTAYA!
AL BEY'İ KENDİ KENDİNE KONUŞUYOR SANMAYIN DUMANIN İÇİNDE KİTAP SATIŞ BÖLÜMÜNDEN EMİN VAR EMİN OTUZUNCU SİGARASINİ EKLEME YAPTI. ÇAKMAK KULLANMAZ
BU ONİKİNCİ KOLTUK FATİH DAHA VAR MI BOZUK OLAN?
TEKNİK SERVİSTE Bİ DENEZE DAHA VAR KAPAN, MAYAN
GÜNERİ ABİ, SEN AÇ KALMAZSIN, ELİNDEN HER İŞ GELİYO
FİKRİMCE ÖNEMLİ OLAN AÇ KALMAMAK DEĞİL SEVGİSİZ KALMAMAKTIR
GÜNLERDİR DERGİDE TAMİRAT YAPIYORUM. ÖZEL SAYIYI YAPIP BİTİRMİŞLERDİR ŞİMDİYE KADAR
TUNCAY BAHAR SAYISINA ÇİZECEK BİŞEY BULAMADIM. ONUN YERİNE İÇ GÜNDÜR DERGİNİN BÜTÜN KOLTUKLARINI, PENCERELERİNİ TAMİR ETTİM
İY ETMİŞSİN KEŞKE BİZİM PARİS'TEKİ PENCERELERİ DE YAPSAYDIN GELDİĞİNDE
ABİ ONLAR FRANSIZ PENCERESİ ÇUBUKLAR FARKLI SİSTEM, BENİ AŞAR ONLAR KEPENKLİ FALAN
Bİ ÇAY B ÇAY DEMLEYEBİLSEM. . Bİ TANE TEMİZ BARDAK KALMAMIŞ
NEYSE YARIN İÇERİM EŞNAF ÇAY OLAĞNDA
OOOHHH ÇİZMEKTEN KURTULDUM KAFAM NE BİÇİM DİNLENDİ BE! HHHHG ZZZZZZZ

BAHÇE İÇİNDE
MEHMET DAĞ
PARDON BAKAR..
HİAAEEii EAAHĞ!
...MISIN Z?. AY' BIŞ Y SORUCAKTIM'
ÇOK ÖZÜR DİLERİM BEN BİRAZ ÜRKEK YARADILIŞLI YIM DA BUYRUN DİYİ YORUM'
SEY, BİZ "DENİZ EMLAĞI" AR YODUK?
BAHÇE İÇİNDE KİRALIK BİR KAT VARMIŞ DA ÖNÜ GÖRMEK İSTİYODUK. UZUN ZAMANDIR EV AR-YORUZ BİSİKLET FABRİKA-SININ Bİ 1.ST SOKAĞINDA DEDİLER EMLAKÇI İÇİN AMA ORDA DA FABRİKA YOKTU PASTANE VARDI?
SURDA DANIŞMA VAR, ORAYA SORABİLİR-SİNİZ..
STEEL BREEZE
DANIŞMA
COPY
PASTE
BLYRÜN?
SURDAN 3Ç METRE GİDİN Bİ METRE SONRA SOLA SAPIN, Bİ METRE SONRA SA-ĞA' ELL. SANTİM İLERDEKİ BİNA'.
GE SENİN KARDEŞİM ŞU TARAFA' DİK DİNİZ ORDA
O MASAYA KOLA DÖKÜLDÜ, SENİYM, SİLE MEDİM DE BU MASAYI KULLA-NIYOM EVET BUYRUN?
EFENDİM, BİZ KİRALIK DAİRE BAKIYORDUZ. İNTERNETTEKİ LANİNİZDA GÖRDÜK. "BAHÇE İÇİNDEYMİŞ". GÖREBİLİR MİYİZ DAİREYİ ACABA?
TABİİ Kİ, BİŞY DÜŞÜ-NÜYOM DİŞUNMEM BİTSİN Ö DELİM..
AY ÇOK ACAYİP. OFİSİNİZ DİŞARDAN, TERASTAKİ "AMA BUZDA, BODRUM KATI GİBİ GÖRÜNÜYO. NASIL OLUYO?
ÇOK MERAKLISINIZ GENÇ BİR BAYAN. GÖZÜK İNSANIN BAŞINA YA MERDİVENDEN YA BARDAKTAN GELİYOR.

AY INANMIYORUUM! HAARİKAA! AY MUTHİŞ! BAHAR ŞİMDİDEN GELMİŞ BURAYA AY ŞAKA GİBİİİ!..
DAİRE BURDA ŞURDAN GİRİCEZ..
AMA HAN BAHÇE İÇİNDEYDİ?
DAHA NASI BAHÇE İÇİNDE OLSUN.. TAM ORTASINDA İŞTE!
GIRRÇ!
GACIRR!
AY ÇOK KARANLIK KOKUYO DA HEM.. AY TAVANI FELAN DA ALÇAK.
YOK NERESİ ALÇAK ÖLÇTUM BEN VERİRİM ÖLÇÜLERİ SİZE Bİ ARA...
ÇITIRR
GIRRÇ!
EVET, KARARINIZ? BUNDAN DAHA UYGUN Bİ YER BU PARAYA BULAMAZSINIZ
AY BİLMİYM Kİ! EŞİM BİLİR. BEN BİLEMİYORUM EŞİM BİLMEK ÜZERE!
ÇABUK KARARINIZ VERİN, YOKSA SOKAA ÇIKIP İLK İSTEYEN KİŞİYE VERİCEM!
EVET, AŞKIM? SÖYLE BİŞİY AT KAFADAN?
NEYSE OLMIYCAK GALİBA GİDİP BEN BAŞKASINA KİRALIYIM. BUYRUN ÇIKALIM!
TUTUYORUZ!
ÇOK MUTLUYUM VEDAT, SENİNLE HER YERDE OTURURUM AŞKIM!
BEN DE Bİ TANEM! OUUUV! YUV BIN HIT BAAY.. SIMUUT KRIMINIL
ÇOK GÜZEL BOYUYON.. SENİ SEVİYORUM
15 DAKKA SONRA
EEEH! BOYACI DİİLİM Kİ LAN BEN!.. SIKILDIM! DAHA Bİ TON İŞ VAR... UFF! PÜFF!.. OLMIYCAK!
HANİ İNSANLARIN EVİNİ BAŞTAN AŞAA EŞYALARIYLA FILAN YENİLİYORLAR YA, O PROGRAMA BAŞVURMAYA GİDİYOM BEN...
MÜJDEM İSTERİM! BAŞVURUMUZ KABUL EDİLDİ! YARIN GELİYOLAR!
AY, YIRMI DAKKA ÖNCE ÇIKTIN, NASIL YANİ?
UZUMU YE, BAĞINI SORMA.. SENİ SEVİYOM!
GARİPTAT AİLESİNİN EVİNDEYİZ SEVGİLİ SEYİRCİLER! EVLERİNİ BAŞTAN AŞAA YENİLEYCEZ! BAKALIM BEĞENCEKLER Mİ?
SUĞBA HANIMLA AVİZE DEVİZ.. VERDİĞİMİZ BİN BEŞYÜZ LİRAYLA YENİ EVLER NE AYDINLATMA ÜRÜNÜ BAKIYO!
AYY BİN İKİYÜZ LİRALIK ALSAM DA GERİ KALAN ÜÇYÜZ LİRAYLA PROFİTEROL MAKİNESİ ALSAM EVE? HEP İSTİYODUM!
USTAMIZ ŞANSLI AİLEMİZİN YENİ HALILARINI DÖŞÜYOR EVE!
BURDA BÖYLE Bİ BOŞLUK BIRAKICAM BİZİ İZLEYEN HALICI STELLİKLER ZAMAN ZAMAN OR ASINA AYAĞILARINI SOKUP DÜZELTEBİLECEKLER...
KOLAY GELSİN!
AMA OLUM İTTİRME AHA GİRİLDİ YEMİNLE ÇITT DİYE Bİ SES DUYDUM VALLA
GÜÇLÜK EVE DEV EKRAN TV ALDIRDI GÖDLMUN İÇ MİMARI
FULLHD
SMART PICTURE
3D
IIZI MOVIE
Ç...TTT!..
EVİMİZ SÜPER OLDU SEVGİLİ İZLEYİCİLER. GARİPTAT AİLESİ DE BEĞENDİ MUTLULUKTAN AĞLADILAR! HOŞÇAKALIN!
TAMAM KEES BUYRUN FATURANIZ: ON İKİ BİN DÖRTYÜZ LİRA!
AY NASIL? BEDAVA YAPMIYO MUSUNUZ SİZ
BEDAVA TABİ CANIM BELEŞ. ONLAR VERGİ, KOMİSYONU FİLAN.. MÜDÜR YETE BAŞVURURSANIZ 36 AY TAKSİT YAPABİLİYORUZ.
GİDİN BURDAANH! GİDİİĞÜN PURTAAN! GİDİİGEİENH!
AY BAĞIRMA VEDAT KULAAMIN DİBİNDE. AY NE OLUYO SANA BOYLE SON GÜNLERDE?
SON

CAN BARSLAN

bir ben daha vardır bende benden içeru sonra bir ben daha vardır yine benden içeru..
OHOHEEEY BAHAR YAA!.. BAHAR NE GÜZEL BİŞEY YAA!..
AĞAÇLAR ÇİÇEKLENMİŞ, TOPRAK COŞUYO, TABİAT DÖNDÜSÜNÜN EN GÜZEL ZAMANI HEHHEEEY!..
İÇİM İÇİME SIĞMIYO ABİ, BÖYLE BİŞEY OLUYO YAA!..
SAKİN...
ŞÖYLE SANKİ, BAHAR BANA DA GELMİŞ GİBİ... TOMURCUKLANIYOM HAFİZ!
ÇOŞMA O KADAR.
DONUR DONURUM BAK, İÇİM ŞİŞİYO!.. VALLAHA BAHARDAN BU.. ÇİÇEK AÇACAM BEN!..
İYİ MİSİN LA?.
İÇİM HÖÖÖH!.. BATLIYOM!..
SOĞAN VAR MI SOĞAN? KOKLATSAK ŞUNA...
BBOOOFF
DLOOPT
LÖHHÜK
BLOP
DLOP
YOK BAHAR, YOK TOMURCUK.. ÇİÇEK AÇACAKMIŞ FALAN... HERİF MATRUSKAYMIŞ YA LA...
BENİM DE ENTERESANIMA GİTTİ...

Yaz-Çiz: Tuncay Akgün - Çini: Kemal Aratan

AYI

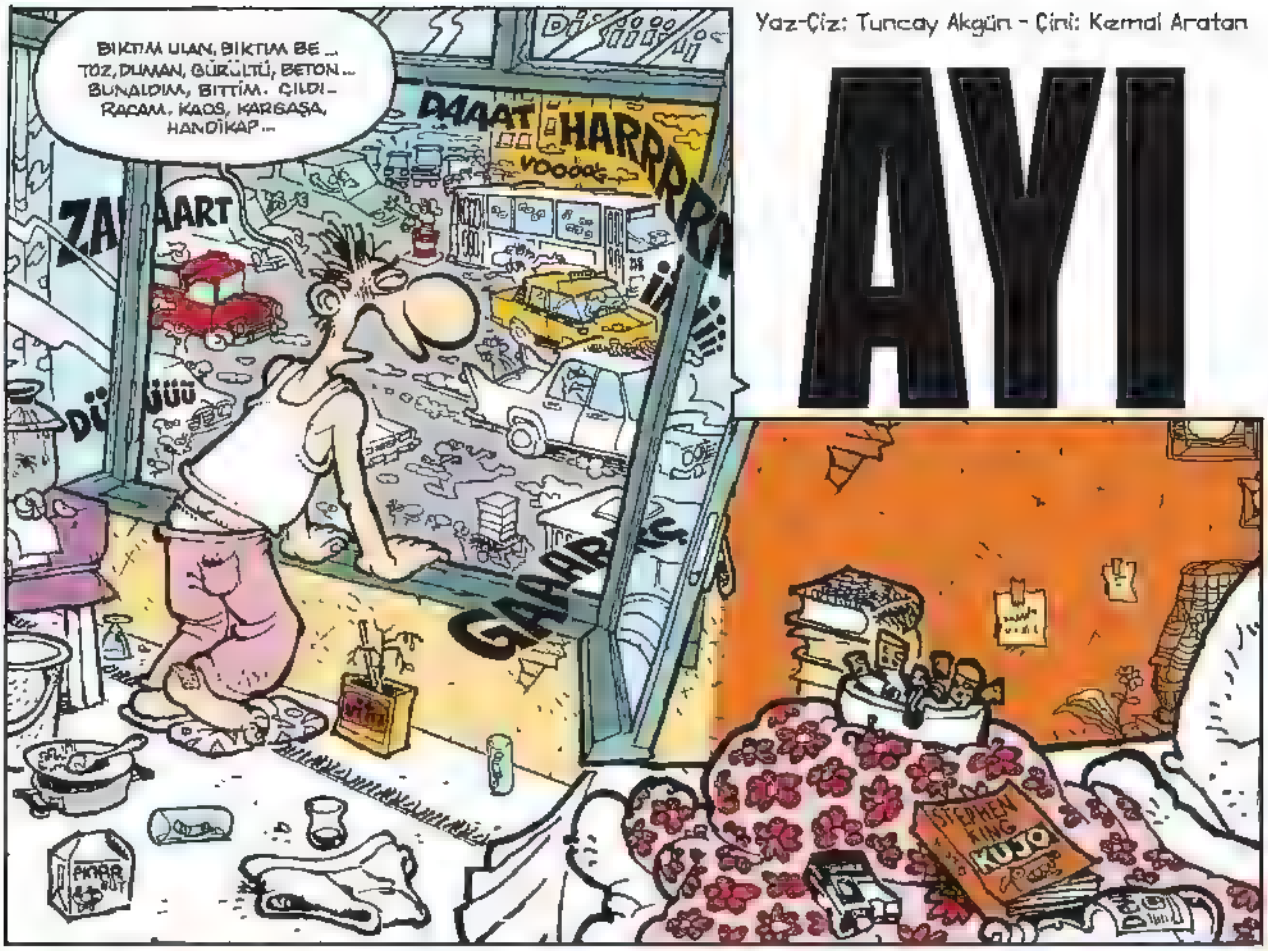

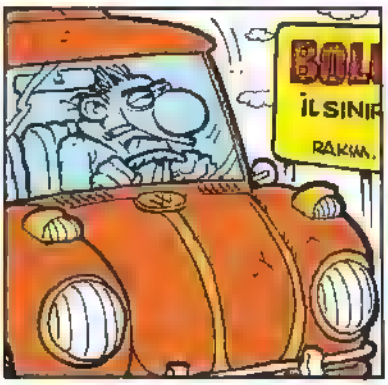

GELDİM. AÇ KOLLARINI.
OH, SENİ NE KADAR ÖZLEMİŞİM, KARDEŞİM AĞAÇ.
KELEBEEEEEK!
SİNCAAP!
DURUR, KAÇMA, YAKALADIM SENİ!
LALALA TRALALLA
TRİLAY!...
Daha Sonra
HORR AMAN HORR
İNF BOŞALMIŞ YAY GİBİ GEVŞEDİM NE GÜZEL RÜYALAR GÖRDÜM ŞU KARANLIĞA NESİ?
OOUUFF! HHFF... ÜFFF...

HOOOORRF HORF!..
UFAK UFAK DÜDÜLE ATIYIP UZAKLAŞAYIM. BU KADAR DOĞA SAFASI YETER.
OVAAARF!..OOORRF! OAAAP! AAYYY!..HOOKKOO!..OAAYY!
ZARRRT
VAAiii
DÜÜÜÜÜÜÜ
DADiii
GAARA
ŞİBUMİ
vita

-BİTTİ-

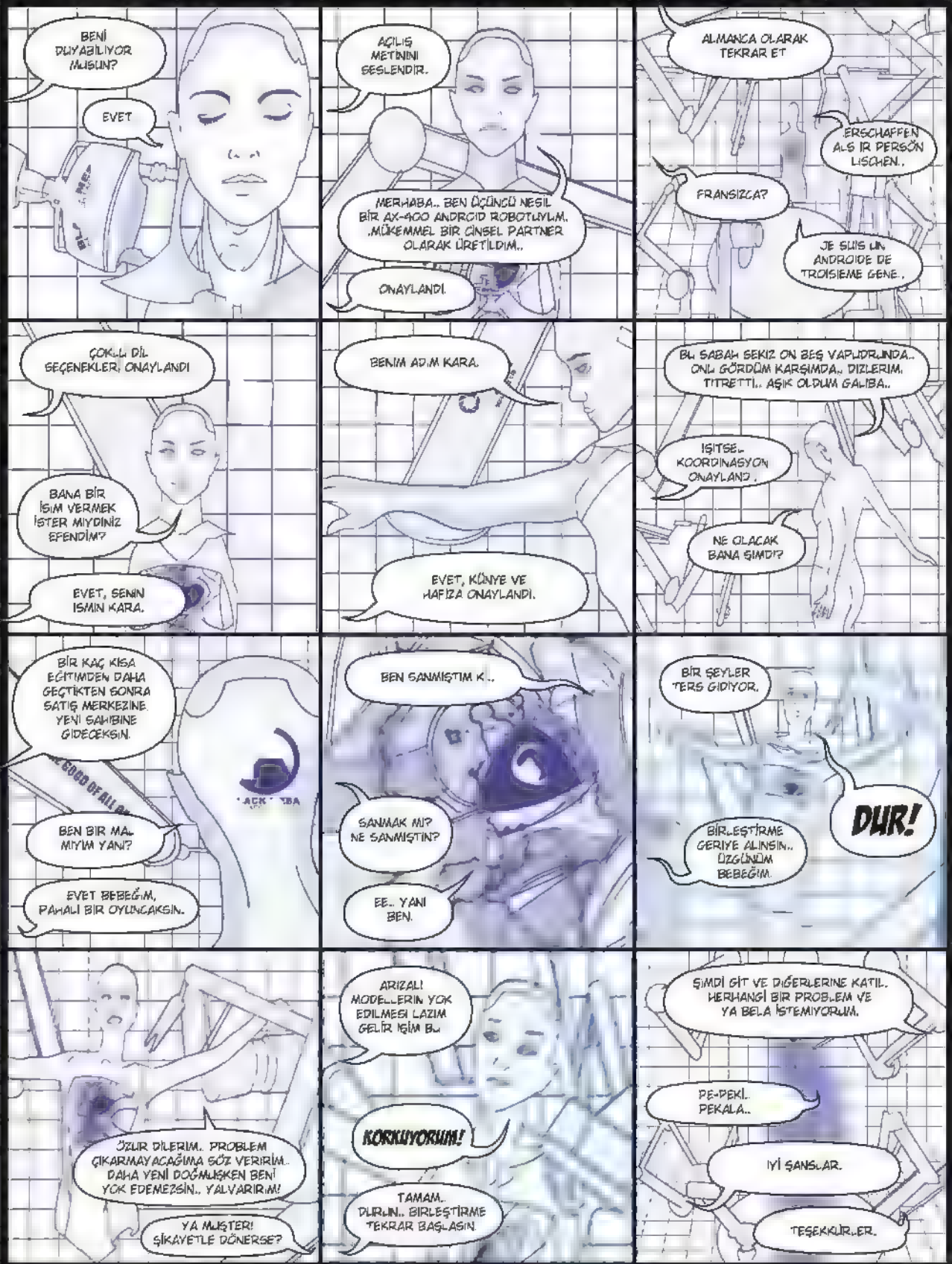

Oyun üreticisi Quantic Dream'in 2012 de yayınladığı aynı adlı kısa animasyon filme aittir.

2015 İLKBAHAR

EN SEVDİĞİ OTOSUNU ÇİFTLİĞE VERDİ.

Kışa girmeden önce ormanda mantar toplarken bulduğu küçük otosu, üç ay içinde aniden boy atıp serpilince, zor durumda kalan Numan İkibinonbeş adlı vatandaş, çareyi otosunu komşu köydeki çiftlikte bir oto çiftliğine göndermek zorunda kaldı. Muhabir arkadaşımızın sorularını, cevaplayan Numan İkibinonbeş: "Küçük yavruyu eve getirdiğimde on beş liralıktı. Siberonia pırasa suyu, benzin karışımı bir mama verdim. Lakin hızla büyüdü, bakımı zorlaştı. Mart ayında gece yarıları kornа çalmaya başladı. Uyuyamaz oldum. Beni gezdirmesinden çok memnunum fakat, baharla birlikte çok fena tüy dökmeye başladı. Garajlı ev şart." dedi

YAAUUV BANA NE İLKBAHARDAN DİYEBİLİR MİYİZ?

İlkbahar olmasaydı, maalesef kış ile yaz birbirine yapışık olurdu ve temmuz ayında plajlarda denize giren biz masum insanlar, sımsıcak kumlara veya dağlara uzanmışken onların arasındaki çatlaklardan aniden sızma yapan ince ve dondurucu soğuklar belimize veya sırtımıza bir ağrı gibi saplanarak bizi romatizmal biri edebilirdi. İlkbahar olmasaydı, dağtepelerinde biriken karlar ve yağmurlar uzun yıllar erimeyerek orada katmerleşir, sonunda ağırlığına dayanamayan dağların koklarında geceleri gacırdamalara neden olurdu. Bahar olmasaydı, bahar yorgunluğu, mesela yaz tatilimizin son gününe denk gelerek paramızı boşa atıkmamıza yol açabilirdi. Zaten bizler, başımıza bunlar gelmediği için İlkbaharda şen şakrak oluyoruz.

TATİLİN GELMESİNİ DÖRT GÖZLE BEKLİYOR!

Bahar aylarının gelip çatmasıyla canlanan coşan bortlu böcek, tıpkı biz insanlar gibi eğlence peşinde. İşte bu minik afacan da güneşi görür görmez, babasının geçen hafta doğum günü için aldığı Spiderman kostümünü eklembacaklarına geçirdiği gibi kendini kırlara vurmuş, zehirli ve tehlikeli bir örümcek görünümündeki yavrucak asında minik bir meyve sineği ve yaz tatilinin gelmesini inecik iple çekiyor. İlkbaharda doğa ne şaşırtıcı

SEVİMLİ PONPONLAR GÜLÜCÜK SAÇIYOR!

Kiraz ağaçlarının pıtırcıklandığı güzel bir nisan sabahında Boğaz sırtlarında "Patlıcankule" rezidans inşaatı için dozerlerin girdiği bölgede işçiler tarafından bulunan sevimli üç tavşan yavrusu bir haftadır kendilerine sahiplenecek iyi kalpli annecik babacık arıyormuş ama, bir türlü bulamıyormuş. Bir tanesi pembemtrak (sinirlendiğinde kankırmızı) olan şirin ponponla, günde beşer kilo at etі yiyorlarmış. Uzmanlar, zavallı pofuduklarını, ormana dadanan vahşi kapitalistlerin ve onların iş makinaları yüzünden saldırgan aştıklarını, soyluyorlarmış. Araştırma laboratuarında tavşan kardeşleri eyaşayan iki uzmandan da 48 saattir haber alınamıyormuş.

ANNEANNESİNİ DİNLEMEDİ BÖYLE OLDU!

Koyun kırkma dönemine girdiğimiz şu güzel nisan günlerinde haylazlık yapan, makası görünce dağa bayıra kaçan ve anneannesinin "Yavrum keştir şu saçların." uyarısına (Kulakıkla sürekli müzik dinlediği için) kulak asamayan yaramaz Koyuncan, onlarla da göremediğinden kırlarda kaybolunca yardımına jandarma yetişmiş. İki bin feet yüksekliktеki bir yaylada üç gün boyunca ısırganotu yiyerek hayatta kalmayı başaran Koyuncan, anneannesine: "Beni sana, niye bilgisayarda zombi oynamıyorsun diye kanıyor muyum?" diyormuş.

HABERLERİ

Behiç Abi

KELEBEKLER BİR BAŞKA ÇEŞİTLENDİ!

Kış öncesinde dinlenmeye çekilen tabiat ana, ılıkbaharın ılık yüzünü göstermesiyle yeniden faaliyete geçiyor. Ünlü kelebek vadisi bu yıl hareketli günler yaşıyor. Dünyanın dört bir yanından vadiyi görmeye gelen irili ufaklı renk renk kelebekler yollarda uzun kuyruklar oluşturuyorlar. Genellikle uçarak dolaşmalarına alışık olduğumuz sevimli böcekgillerin bu sene göç etmek için neden kara yolunu tercih ettikleri pek anlaşılamıyor. Uçan kanatlılar ve kudan ince bacaklılar uzmanı Prof. Peyami Parvari'ye göre sarı kanatlı nisan kelebeğinin dişisi uçağa konarak uçakla, kara gözlü erkeği ise yürüyerek gezmeyi seviyor. İkisi bir araya geldiklerinde vapur gibi, sandal gibi deniz ulaşım araçlarının ucuna konmayı tercih ediyorlar.

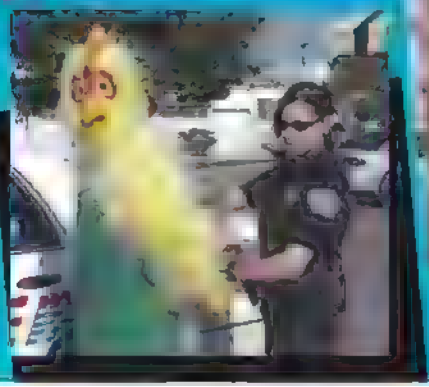

CİVCİV OLMADIĞI ANLAŞILINCA RUHEN ÇÖKTÜ!

Doğayla kucaklaştığımız şu mutlu bahar mevsiminde insanların neşvesinden nemalanmaya çalışanlar da var. Yumurtadan yeni çıkmış civciv kılığına girerek çekimine aldığı küçük çocukların yoğun ısrar desteğiyle anne babaları kandırarak kendini beş liraya satan ve tavuk olarak yumurtavereceği vaadiyle kendini boyuna uygun bir kesekağıdına koyarak müşteriye veren Sezgin Yolluk adlı şahıs, gittiği evde yükte hafif, pahada ağır ne varsa, kesekağıdına doldurup sıvıa kadem basıyormuş. Ancak alt kısmının ıslaklığı, komşuların gözünden kaçmayınca kurnaz civciv yakayı ele vermiş. Hanım hanımcık bir polis tarafından kelepçelenerek boyuna uygun bir kümese gönderilmiş.

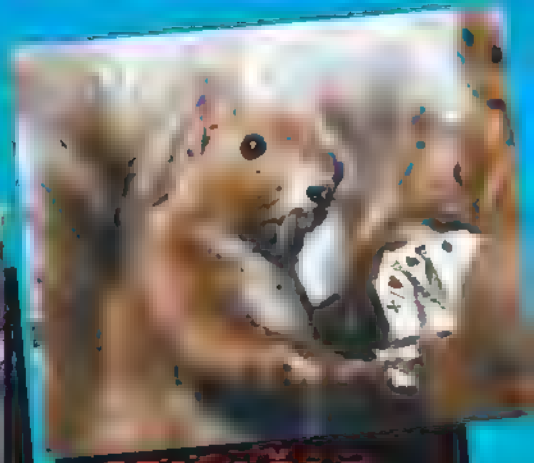

SON AĞAÇ İZMARİTE KURBAN GİTTİ!

Allem edip kallem edip, eşine dostuna fındık fıstık dağıtıp yaşadıkları koruluk arazisi ele geçiren ve daha sonra kentsel dönüşüm kapsamında, uyanık bir müteahhite veren cin fikirli sincap Tahir, elli para gördükten sonra puro içmeye, kumar oynamaya başlamış. Ancak hovardalığı yüzünden kısa sürede sıfır tüketip dibe vuran Tahir, bankalardan kredi çekerek bir de borçlu duruma düşmüş. Paralı olduğu dönemde iskambilini geliştiren tahir şimdilerde ya Yetenek Sizsiniz'e katılıp illuzyon yapmayı, ya da Survivor'a gidip kapağı Dominik'e atmayı, orarın bol Hindistan cevizinden faydalanmayı düşünüyormuş.

YILDIZ PARKINDA KIZARSLAN GÖRÜLDÜ!

İklimlerin hafiften şaşalaması ve ılıkbaharın aniden bastırarak vatandaşları hazırlıksız yakalamasının ardından büyük kentlerimizde vatandaşları hazırlıksız yakalamasının ardından büyük kentlerimizde de enteresan olaylar yaşanıyor. Örneğin son yıllarda yahşi hayatın neredeyse durma noktasına geldiği yıldız parkında bile ufak tefek kıpırdanmalar dikkati çekiyor. Geçen pazar parkın üst kesimlerinde, İstanbulumuzda artık kalmadığı sanılan pembesarı Kızarslan'a rastlayan Şamsi Laokaptan, şaşkınlığını hâlâ atamamış. "Beni yeleği olan aslan turunu erkek aslan olarak bilirdim, oysa bu ayaklı falan gibi duruyordu. Bir an göz göze geldik. Sonra sanlyenin trilyarda biri kadar bir sürede doğaya karıştı. Yedi yıldır böyle bir şey görmedim. Beşiktaş ve Ortaköy delice turist çekecek. Hem de gelecek kış bütün semtlerimizde elma bol olacak." diyormuş.

KEÇİ YOLLARINDA GİŞE ÇİLESİ BAŞLADI!

Ülkemizde köçüculüğün koyunculuğun ne kadar gelişliğinin en güzel örneklerinden biri de Artvin'de yaşanıyor. Elli yıldır çobanlık yapan Himi Tosbağa, sürüleri artık cep telefonuyla yönetiyor. Deneyimli Çoban: "Bilhassa bu bahar işler öyle gitti ki, sürüler kuzulaya kuzulaya bitkil oldu. Mal sahipleri satıştan çok kâr sağladı, artan kârı, sürü sakinlerine pay ettiler. Her koyun kendine güzel bir yaşam kurdu. Koylerimizde arabası olmayan koyun kalmadı. Koyunlarımız sabahları meralara kendi araçlarıyla geliyorlar. Araçlarını fantilere bırakıyorlar. Biz burada valeye fanti diyoruz. Ancak havalar güzelleşince eski patikalarımız yoğun araçtrafiğini kaldıramaz oldu. Yetkililerden yardım bekliyoruz." diyormuş.

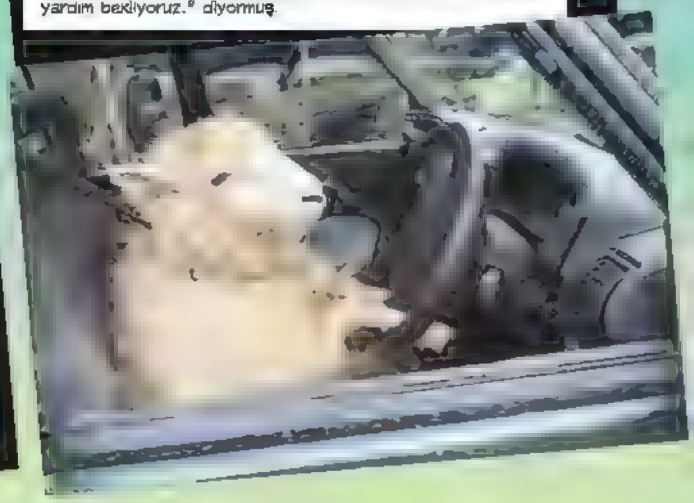

SINSİ BAHAR

ipek Özsüsli

BAK ŞU YENİ GELEN UZUN KIZ VAR YA... LEMAN'DA KARİKATÜRİST.. ADI İPEK...
HAY BİN KUNDUZ!! BÜYÜK SKANDAL!! BENİ TANIDILAR SEN KAÇ!
BİLMEM... BENCE GÖZLEM YAPMAYA GELMİŞTİR.. KARİKATÜRİSTLER HER DELİĞE GİRİP ÇIKARLAR MALZEME BULMAK İÇİN!
NEE?!
AYY NEYSE Kİ HÜSNÜ TALİL YAPT İYİ Bİ NEDENE BAĞLADI JANEE..
EŞİN 24 NUMARAAA-AAA!!
AYY BIZ.
Para 24
SENİN Bİ KAYBIN OLMUŞ AŞKIMM...
EVET KEDİMİ KAYBETTİM...
ÇOK SARSMIŞ SENİ BU OLAY.. YÜZÜN GÜLÜYO AMA İÇİN AĞLIYO HALA...
BAK GÜZELİM, SEN Bİ'R ŞEY SATIN ALMAYI DÜŞÜNÜYORSUN!
EVET, LİMON KOLONYAM BİTMİŞ..
YOK DAHA PAHALI BİŞEY HAYATIM...
Bİ ÇANTA BEĞENMİŞİM 350 LİRAYA.. BELKİ DE ERİKTİR
ALICAKSIN BEBEYİM... ÇOK NAZAR VAR SENDE...
DIŞARDA DÜĞÜN BAYRAM, İÇERDE Bİ HIÇKIRIK...
SEN GELECEK BAHARDA EVLENECEKSİN KUŞUM...
HAPŞİİİEE!!
HIH ŞAHİT OLDUN!
KIR DÜĞÜNÜ.. HEM DE ÇİÇEKLER İÇİNDE...
HAPPŞİEE!
İMKANSIZ, ALERJİM VAR...
SEN DE BURDASIN BEN DE BURDAYIM ABLASININ GÜZELİ!
HAPŞİEE!
ÇOK YAŞA!
ATIYO YEEAA!
HAPŞİİİU!
İYİ YAŞA!
HAPŞİİ!
BENCE İYİYDİ.
HAPŞİEE!
İYİ YAŞA DEDİK!
HEMEN Bİ BOZANA BUL, ALERJİ HAPIMI ALICAM!
ERTESİ GÜN
HAYDAAA, YAĞMUR BAŞLADI BEBEĞİM, ŞEMSİYE YOK MU?
AL İŞTE.. SÖZÜM LGBTİ'PEN DIŞARI AMA BÖYLE İKNE Bİ MEVSİM OLAMAZ ARKADAŞ!..
Çağla lui
ÇIK GEL HADI, DERGİYİ SEN Mİ KURTARICAN? DÜKKAN BULDUM, FAL KAFE AÇICAZ. ŞEMSİYE DE AL..!
ŞEMSİYE ALIRSAM YAĞMUR YAĞMAZ HEMMEN GELİYORUUUM. ERİK VE ÇAĞLA BADEM ÖVELİM. DÜN YETERİNCE ÖVMEDİK. POLENLERE DE YETERİNCE KÜFÜR EDEMEDİM KIH K H KIH!

Sap

YAZ GİZ: KEMAL AYDOĞAN

Ee Bir Pazar dönüsü daha, hava kararıyor, gece bastırırken daha yaz gelmedi der gibi soğuyor hava... Az önce inilmiş otobüs, henüz tutulmuş ev yolu. Mart'ın boşalan zembereğinden fırlayanlara sanırsın sen. Talihsiz olan sensin, hormonların değil..
OOH! BAS! BAS! BAS!
Daha bi sonra Yemeğini yedikten sonra...
EVE GELDİK..
ÇIKI ÇIKIRT
SEMMENTA! YAVRUM! NABER, NELER YAPTIN BAKALIM BUGÜN?
SEMENTA FOKS
UUF.. KUSURA BAKMA SENİ DİNLEYEMEYECEK KADAR GEBERİKİM, HEMEN ZIBARIP YATAYIM YARIN PAZARTESİ ERKEN KALKMAM LAZIM..
İYİ GECELER SEMENTA YAVR R U MHH
SSZZZZZ
HHSSS... SS SSZ...
PLOP!
SEMENTA
ZZZ...
PLOP! PIT! PLOP!
HH...
SSZZ. ZZZ

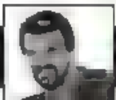

BAHAR, İSYAN VE BİZ

Metin YEĞİN

Bahardı, Arjantin'de isyan yeni bitmişti. Arjantin'nin kuzeyine belgesel çekmeye gidiyorduk. Ülkenin çeşitli yerlerinde yedi çeşit para kullanılıyordu. Bu bizi hiç ilgilendirmiyordu, Zaten hiç paramız yoktu. Beş kişiydik ve sekiz galon şarap vardı. Takas her yerde yapılabiliyordu ve şaraplarımız çok güzeldi. Tucuman Çölü'ne gidiyorduk. Yolumuzun üstünde küçük bir beldeye gittik. O bölgede ilk defa arkeoloji çekimleri yapacağımızı söyledik. Yalan değildi. Orası dünyada ilk defa çekilecekti. Biz belediyenin bekleme salonunda başkanı bekliyorduk. Bir Jeep vereceğini düşünüyorduk. Salonda bizle beraber iş istemek için üç işsiz, çocuğuna süt isteyen bir anne ve muhtemelen ihale kapmaya çalışan iki mutahit vardı. İçeriden bir adam çıktı. Bize belediye başkanının gittiğini söyledi. Diğerleri pek umursamadı, sadece bizim için gitmişti. Ama müdür gibi bir adam oraya giden otobüsün geçtiği yere kadar bir kamyonet ayarlardı. Az değil 80 kilometreydi. Tucuman çölünün ortasında bir yerde bizi indirdi. Beş kişi, kameralar, takas şarapları, çantalar ve bir şemsiye. Şemsiye bizle değildi ama itiraz etmedik. Sadece bir kolu kırık gibiydi. Burası çölün ortasında yedi sekiz haneli bir köydü. Hiç kimse bize aldırmadı. Kameralara ve şemsiyeye filan da. Biz de oturup otobüsün gelmesini bekledik. Üç saat kadar daha bekledik, Kuzey Arjantin de adet olduğu için koka yaprağı çiğniyorduk. Ne güneş öldürücü ne soğuk üşütecek cinstendi. Arkamızda bir ev vardı ama kimse bir şey sormadı. Koka yaprağı çiğniyorlardı. Dedim ya adettendi. 3 saat kadar sonra eve otobüsün ne zaman geçeceğini sorduk. "Normalde kide" dediler, "ama haftada iki kere geçer". Biz de biraz daha koka yaprağı çiğnedik, kalacak bir ev bulduk. Şarap verdik. Kaldık. Yemek yedik. Bahardı, isyandan yeni çıkmıştık.

Bahardı, Zapatista'ların komününde önümüzden geçen asker, tank, silahı sayıyorduk. Aynı gün, geri döndüklerinde sayıda eksik varsa, bunu uluslararası kamuoyuna bildiriyorduk. Güzel bir işti, cezaevindeki sayımına anın intikamını alıyorduk. Onlar tanklar, silahlar ve ordu ve subaylar ve her kimse, özellikle de siyah gözlüklerinin arkasındaki gizli servis filan, hep bize "dış mihrak" diye bakıyorlardı. Bizi Avrupalı sanıp öldürmüyorlardı. O gün komünde büyük bir toplantı vardı, Zapatistalara destek için öğretmen üyeleri gelmişti. Yanımıza geldiler. Biz elimizde defterler, tanınmamak için Meksika şapkaları ile ordu sayarken onlar sloganı atıyorardı. "savaşa değil, eğitime bütçe" diyorlardı. Bir savaş uçağı da kafamıza pike yapıyordu. Başımıza değmek istiyor gibiydi. Sesi kulakları yırtıyordu. Tanklar, subaylar mitralyözleri ve her gün saydıklarımızın yanına bir de uçağı hanesi açtık. Bir süre sonra, tanklar, mitralyözler ve diğerleri geçti. Geriye bir tek uçak kaldı. Arkadan slogan atıyorlardı yine, yumruklar havada sıkılı, uçağa bağırdılar. Sonra slogan atanlardan biri "uçaktakiler nasıl olsa bizi duymuyor" dedi "sadece atıyormuş gibi yapalım". Sonra yumruklarını havaya kaldırdılar ağızlarını açıp kapatarak sanki slogan atıyormuş gibi yaptılar. Uçak üstümüze pike yapıyordu ve sessiz sloganı atan herkes içinden gülüyordu.

Bahardı. Bolivya'da yine isyan vardı. Bolivya'nın altınını, gümüşünü ve hatta güvercin bokunu bile çalmışlardı. Bu sefer "doğa gazı 3 kuruş paraya çalmak istiyorlardı. Halk vermeyeceğiz" diyordu. Halk mı? Halk Madenciler köylüler ve işsizlerdi. Küçük dinamit lokumları hazırlıyorlardı. Sarayın etrafındaydık, parlemento doğalgazı satma kararı almıştı ancak kararı dışarı çıkartamıyordu. Askerler, polisler, tanklar ve panzerler sarayı koruyorlardı. Ellerinde resmi olarak son 60 Dan fazla insanın kanları vardı. Küçük dinamit lokumları aralarına düştükçe, yürekleri hoplıyordu. Kaçıyorlardı. İsyan iyice büyüyünce içeriden bir bayrak sallandı. Bir Bolivya bayrağıydı bu. İnsanlar sessizce durdular, daha sonra birbirinin kulaklarına fısıldamaya başladı. Küçük dinamit lokumları ve halk hükümeti yıktı. Bahardı, iki kere bahar oldu.

Bahardı. Topraksızlarla birlikte ... bin kişi Boa Vista'ya yürüyorduk. 275 kilometre kadar bir yoldu. Tabağım yoktu, yatağım da. Her gün birisi veriyordu. Bir süre sonra, tabağı verenler, yatağı verenler, herkes belli olmaya başladı. Her gün aynı kişilerden tabak alıp, aynı kişilerin yatağında yatıyordum. Bir genç kadındı bana tabağı veren. Çoğu zaman su bulamıyorduk ve tek bir tabak olduğundan aynı tabaktan yiyorduk. Yolun 12. gününde yine tabağı aldığım genç kadının yanına gittim. İlaç içiyordu, "hasta mısın?" dedim, "evet" dedi, "yedi yıldır hastayım. HIV virüsüm var", tabağı istedim, aldım, yedim. Her şey güzeldi, bahardı.

Venezuela'da bir madencinin evinde kalıyordum. Küçük bir kuyusu vardı bahçede, yeni açtığı bir kuyu. Beraber kazıyorduk. Altından anlamıyordum, sadece parlayan bir damar görmeye çalışıyordum. Daha önceki madenlerde olduğu gibiydi. Garipti. Kolumuzu bir yerinde kestiğimizde parlayan, akan bir kan gibiydi altın damarı. Karı koca kazıyorlardı sadece. Tahta bir çıkrıkla aşağı inip bütün gün kazıp toprağı yukarıya çıkartıyorduk. Bazen ben de kazmaya iniyordum ya da daha çok toprak çekiyordum. Kadın bana toprağı çektikten sonra, içinden çıkan altın parçasını eline aldı, "herkes için altın bir lüks ama bizim için ekmek parası" dedi. O gün o altınla üç bira içtik.

Bahar mı? Tam isyan mevsimi.

Kalemin Yerçekimi

GÜNERİ İÇOĞLU

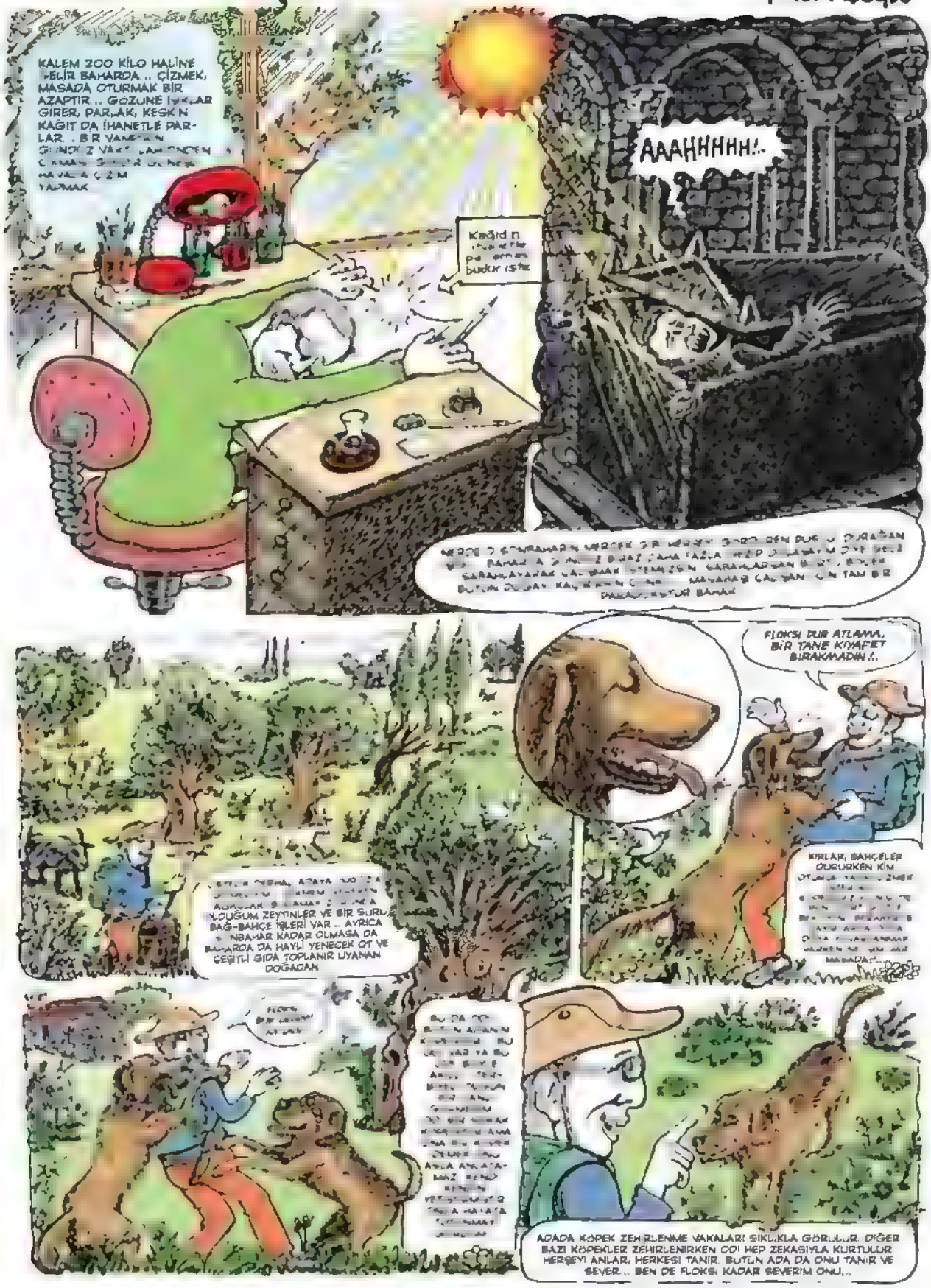

NISAN AYI DENIZIN EN SOĞUK OLDUĞU AYDIR DER ESKİ SÜNGERCİ SOTIR ABI.. ANCAK BU MEVSİMDE DENİZ KESTANELERİNİN İÇİ DOLU DOLUDUR. ALTINA CAM TAKILMIŞ ESKİ BİR KOVA DENİZ GÖZLÜĞÜ GİBİ KULLANILIR. EŞNEK OLDUĞU İÇİN ZAKKUMDAN YAPILMIŞ UCU ÜÇLÜ BİR DALLA ÜSTTEN BATIRILARAK ÇIKARILIR
ORTADAN KESİLİP İÇİNDEKİ KUMU YIKANDIKTAN SONRA BIR LOKMA EKMEKLE VEYA ÇAY KAŞIĞIYLA PORTAKAL RENKLİ HAVYARI SIYRILIP AFİYETLE YENİR. KESERKEN AVUCUNUZDA FAZLA SIKMAYIN. BATARSA DİKENİ DERİ ALTINA GİRER, AĞRI YAPAR
SALATALAR ENFES OLUR BU YÜZDEN BU SEPET BU
YEDİ DERDE DEVA MUCİZE KUŞKONMAZLAR TAM BU MEVSİMDE FİLİZLENİR, DERE TEPE
KEÇİLER YİNE YEMİŞLER AĞAÇ FİDANLARIMI.. SERBEST HAYVANCILIK BU ADADA SERBEST AĞAÇ DİKMEYE OLANAK VERMİYOR. HERŞEYİNİZİ, KENDİNİZİ BİLE EN AZ BİR BUÇUK METRE YÜKSEKLİKTE TELLE KAPATMANIZ GEREKİYOR. BEN TELİ PEK SEVMEDİĞİM İÇİN BAHÇENİN VE AĞAÇLARIN ETRAFINI TEK TEK KAPATIYORUM. ZAMAN SABIR VE TAKAT GEREK. HERKES GÜLÜYOR BANA. KEÇİLER BİLE
ZEYTİN AĞAÇLARINI BUDAMAYA ÖNEMLİ KÖKÜNDEN AĞAÇLARI, CANIM KALIN GÖVDELİ AYITINI DA ACIMADAN KESMİŞLER. ZEYTİNLERE BİLE BAZI ODUN HIRSIZLARI. VİCDANSIZLIK BU. NASIL YAKMAK İÇİN AĞAÇ KESİLİR!.. YERKÜRENİN ÇIĞLIĞI KULAKLARIMDA ÇINLIYOR: "İNSAN DOKUNMA ARTIK BANA!"
EMANET ALDIĞIM KADAR KUTSAL ZEYTİN AĞACI VAR. BUDANMASI GEREKEN YILLARDIR EL SÜRÜLMEMİŞ. FAKAT BU BUDUYORUM. ONLAR İYİ BİLİYORLAR ÜZÜMÜ, ZEYTİNİ.. YANLIŞ VE ZAMANSIZ BUDARSAN AĞACI KÖRELTEBİLİRSİN. MESELA YAĞMURLU HAVADA ZEYTİN BUDANMAZ DİYOR BİR BARBA. ISLAK DALA MERDİVEN BİLE DAYANAMAZMIŞ.
FUUUFFF!
DUMP DUMP
DEDİM YA TELLERİ SEVMİYORUM. AYITLARDAN BAHÇE ÇİTİ ÖRMEK İÇİN SAĞLAM UZUN KAZIKLAR ÇAKMALIYIM. SAYISIZ KAZIK LAZIM. KALEM AÇACAK DURUMDA DEĞİLİM. HER GÜN KAZIK YONTUYORUM. BU ÇEVİRDİĞİM SINIRLAR ASLINDA BAHÇENİN DEĞİL BENİM SABIR, SEBAT, SÜKUT ÜÇGENİMİN SINIRLARI. BUNU BİLMEK İSTİYORUM
İŞTE DOSTLAR BANA BAHAR BUDUR VE TÜM BU İŞLERDEN DOLAYI BAHAR ÖZEL SAYISINDA ÇİZEMEYECEĞİMİ AFFINIZA SIĞINIYORUM. FLOKSI İKİ SAAT SONRA UYANDIR BENİ, DAHA YAPACAK ÇOK İŞİMİZ VAR, ZZZZZZZ, HOOORRR.

Picnic

alper çelik

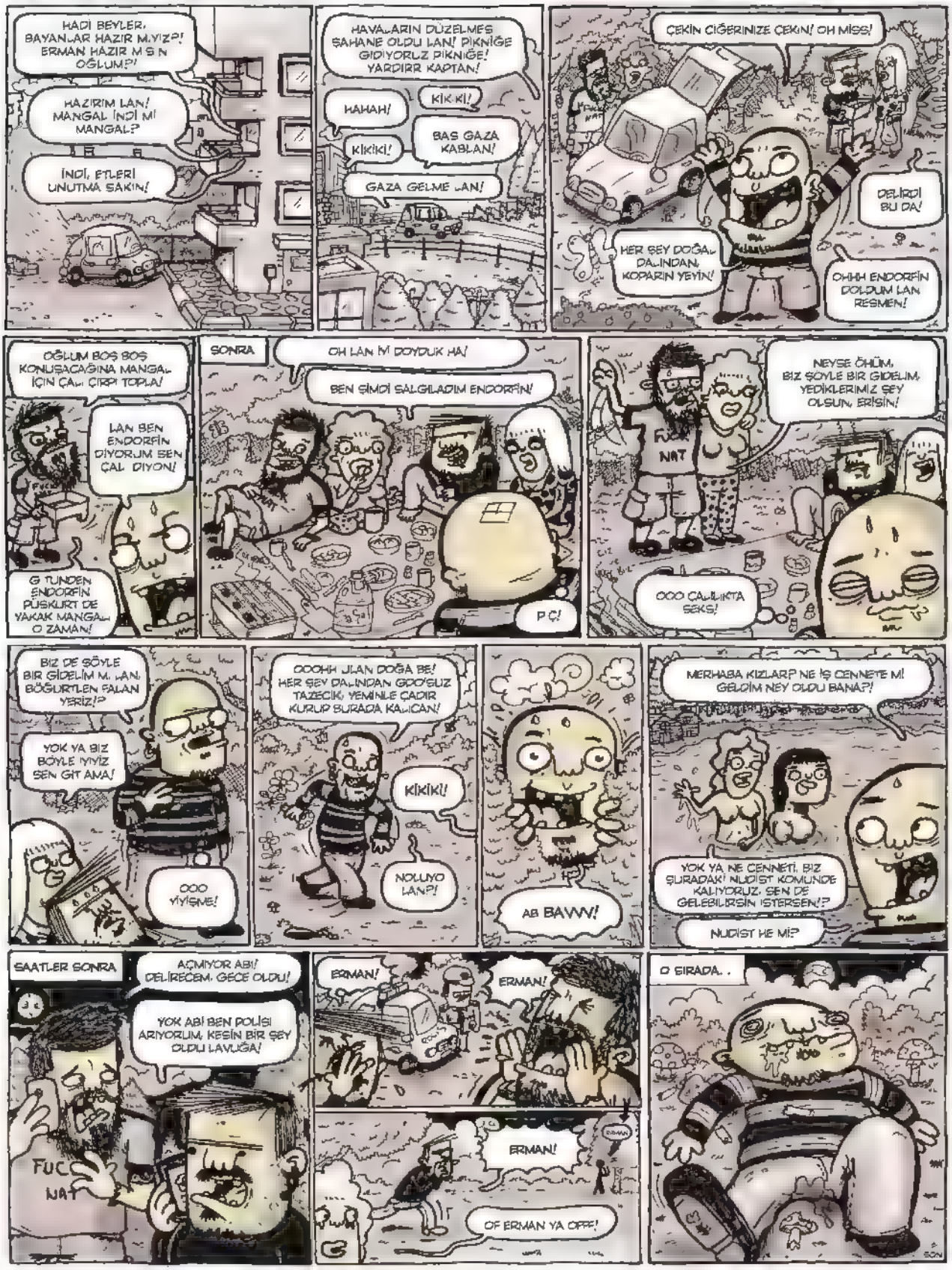

Mutluluk Baskısı

Nafer Ermiş

Sonunda bahar da geldi. Dışarıda vicdansız bir hava var. Üstelik de pazar sabahı. Güneş zalimce tepede parlıyor. Kuş cıvıltıları dehşet verici. Sokakta acımasız bir nisan dalgası. Sen beton binaların arasına sıkışıp kalmışsın ama burada bile kuş cıvıltıları eksik değil, taşların arasında yeşeren otlar eksik değil, bahar geliyor, doğa yavaş yavaş uyanıyor ve sen hala evde kış uykusuna devam ediyorsun, şu an hızla asosyalleşiyorsun. Toplumun dışında kalıyorsun. Bunu daha fazla sürdüremezsin. Bütün dünya uyanıyorsa sen de uyanmalısın, dünya eğleniyorsa sen de eğlenmelisin. Bir an önce dışarı çıkmalı, doğaya karışmalı, çocuklar kadar mutlu, kuşlar kadar enerjik olmalısın. Bir an önce sosyalleşmek zorundasın, mutlu olmak zorundasın. Toplum senden bunu istiyor, ailen bunu istiyor. Dedelerin de yaşıyor olsalardı, bunu istiyor olurlardı.

İşte, yeni geten baharlar, güneşli pazar sabahları, cumartesi akşamları bende hep böyle bir sosyalleşme baskısı yaratır. Yılbaşı akşamları evde ya mı kalınabilecek en korkunç gecedir. Hafta sonu akşamlarında herkes dışarı çıkar, barlarda bahçelerde eğlencenin dibini bulur, kısa aşklar yaşayıp paha biçilmez içkiler içerler, ve bütün bunlar olurken sen evde tek başına köse köse oturamazsın. Yılbaşı akşamı bütün dünya dışarıda maytap patlatırken sen evde tek başına televizyon izleyemezsin. Bahar gelip çiçekler açtığında da aynı şey olur, sen o loş odanda bilgisayarın başında ya da dizlerine koyduğun kitabınla oturamazsın, hayat dışarıda akıp gitmektedir ve sen bu hayatın giderek daha çok dışında kalmaktasındır. Ama yine de sen çıkamazsın. Çünkü bilirsin ki çıksan da onların arasına karışamayacaksın, güneş ışığı ilk kez bahçeye çıkan hücre mahkumu gibi gözlerini kamaştıracak, sahilde oturup martılara simit atan çiftin yanına gidip oturamayacaksın, dondurması eriyip ellerine akan çocuklardan olamayacaksın, arkadaşlarınla gidip pajda boğuşamayacaksın. Hayat senin olmadığın yerde akıp gitmeye devam edecek. Üzerindeki bu gereksiz baskı da tam anlamıyla yaraya tuz basmak. Bilsen ki hava güzel değil, bilsen ki bahar henüz gelmemiş, bilsen ki dışarıda yağmur var, dışarıda kar var, bilsen ki o gece bütün barlar kapanmış, kafeler tatilde, bilsen ki kimseyi sahile sokmuyorlar, martılar ortada yok, simitçiler kayıp... işte o zaman huzur içinde evinde oturabilirsin, kendini güvende hissedebilirsin, işte o zaman hayatın tam ortasındasındır, kendi hayatının tam ortasında, zaten sorun da bu değil mi, biz başkalarının hayatına karışıp girmek isteyen varlıklar değil miyiz, onların hayatının tam ortasında yer almak değil mi istediğimiz şey, dondurması eriyen çocuğun dondurmasını almak değil mi, sahilde kızın elini tutan o herif olmak değil mi.. belki de değil, ama istesek de olamıyoruz ve bunların varlığı, bu hayatların şu an dışında akıp gitmekte olduğunu bilmek bizi huzursuz etmeye yetiyor, huzursuz etmekle kalsa yine iyi, deli ediyor, oysa evde de, evin balkonundayken pencereleri çekip internette dolaşsan da, bir köşeye çekilip kitap okusan ya da televizyonda pazar sürprizi izlesen de bu hayat senin hayatın ve sen bu hayatın tam ortasındasın, kaçırdığın hiçbir şey yok, o kaçırdığını sandığın şeyler senin değil, onları zaten hiçbir zaman elde edemeyeceksin. Filmlere özenme, margarin reklamındaki kahvaltılara özenme, çünkü o zaman mutsuz olursun, çoban mutluluğu peşinde koş, kendi hayatının çobanı ol, dağ başında her şeyden habersiz koyunlarına kaval çalarak hayatını sürdürmen gerekmez, sadece kendi hayatının çobanı ol, ona hakim ol, o an dışarı çıkmak istemiyorsan çıkmam gerek baskısından kurtul, çıkman gerekmiyor, sen hep uyanıksın zaten, bahar geldi diye uyanacak bir doğa parçası değilsin, aylarca içinde uyuyan ayı değilsin, kışın geçmesini sabırla bekleyen ağaç değilsin, baharda uyanmak nedir, o doğanın işi, sen doğa değilsin, doğadan kopalı çok oldu, artık doğayla birlikte uyanamazsın, sen zaten hep uyanıksın, sen kışın da çektin bu hayatın yükünü, karda da çamurda da ve güneşli havalarda da çekeceksin, cumartesi akşamlarında da çekeceksin, huzurlu pazar sabahlarında da. Sen bu hayat için yaratılmamış olabilirsin. İnsan doğasına uygun olmayan bir hayat biçimi geliştirmiş olabilirler. Kendi kendine uydurduğu hedeflere ulaşamadığı için mutsuz olmak sadece insanoğlunun başarabileceği bir şeydir. Hedeflediği avı bir türlü yakalayamayan bir aslanın oturup ağladığını gördün mü hiç, göremezsiniz, o bir an durakları ve geri döner, başka bir avın peşinde koşmaya başlar. Ne cidden yetinin bozar ne kararlılığın. Ama biz oturur ağlarız. Dışarı çıkıp martılara simit atamıyoruz diye evde mutsuzluktan mutsuzluğa koşarız. Koşamayız da. Bu koşu için bize enerjimiz yoktur aslında. Bedenimiz uyuşmuştur, bütün gün evde olduğumuz halde yorgunuz, uykumuzu alamamışız, işimiz gücümüz olmadığı halde pazar sabahı erkenden kalkmış bilgisayarın başına oturmuşuzdur ve kahretsin ki dışarıda güzel bir hava vardır, ayvardır bir kez doğru dürüst bir güneş parlamaktadır, komşu sesleri, çocuk cıvıltıları, seyyar satıcılar, senden uzakta büyük bir festival yapmaktadır ve sen gitsen de aralarına karışamayacağın bu şölene katılamadığın için kendini dışlanmış hissedersin, sanki seni kimse davet etmemiştir ya da giyecek kıyafetin yoktur.

Bırakalım bahar gelsin ve doğa uyansın.. biz ondan kopalı çok oldu, biz artık uyanamayız. Hoplayamayız, koşamayız, sahilde oturamayız, kızın elini tutamayız.. Bize bahar yorgunluğu yakışır, sonbahar hüznü yakışır, sabah mahmurluğu, akşam rehaveti yakışır.

Kim bilir belki de mutlu olmak zorunda değiliz.

Saçlarından gelen keskin yaprağı kokusuyla uyandı. Burnu alışık olduğu gibi kararttı, gül sümbül ve dağ kiklerinin* kokusunu da almak istedi ama başaramadı.

Gördüğü erkeği* hazırlamaya çalıştı. Annesinin gül bahçesinde gülün dikeni parmağını batırır ama canı yanmıyordu. Parmağından damla damla akan kan yerde bir gül oluşturuyor bu küçük gül Nabiye'nin yüreğine keskin bir ekinin olarak yerleşiyordu.

Yatağından kalkarken bebekle oynamak için erkeğini alıkoydu.

Mintanını giyerken gözüne takıldı. Odunca yediği kaçamaklardan dökülen pekmez lekelerinin üzerini tıpkı dizlerindeki çocukluğun kalın yara izlerini atkılıyla kapatır gibi cepkeniyle kapattı.

Fırtınalı bakışlı anasının uzun kaş geceleriyle, gez tembelsinin kör ağlarıyla ördüğü pire izi motifli gazaya çoğaltılarını* ayağına çekti. Sonra da avucun kara cubuklarını giydi.

Uzun süredir gülmüklerini yarına sümeken vazgeçmişti. İsminin beş harfi işlenmiş beyaz pedeke mendilini cepkesinin cebine koydu.

Şarkıcı ananın hareketini taklit ederek, bir kere de kayırmadan baktı.

Evden çıkmadan önce aynaya baktı ve kendini yeni açmış bir papatyaya benzetti.

Kendini dağın eteğinde, evlerinin yakınlarına süzülmek için sağlığı dağın boşlamış nefesli* şarkılar* gördü. Yeni gürgürlerdi. Benek havasının evdeyle kendilerini havada dönüp duran pamukçuklar kadar hafif ve uçucu hissediyorlardı. Pürüzsüzlerini paşa'ya bakıp cezalarını* yoluna tutu.

Her zamanki gibi köprüden değişik, çoğunlarını çıkartıp derenden geçti. Ayaklarıyla oynaşan serin sularından baharın tazeliği tüm vücuduna yayıldı.

Çarşıdan geçerken ürperdi. Gavur çocuğu dediği buraya. Hakkında korkunç hikayeler anlatırdı. Korkusunu dağıtmak için evine gittiği babasını düşündü.

Tatlı ana yanıdan dersi anlatır. Tatlısı anasına baktığı gibi bakardı, Nabiye'ye. Sevgiyle. .

Ağası ve Nanası ise Nabiye'ye anasına baktığı gibi bakarlardı. Anasından bütünüyle çalıştıkları kuşku. Nabiye'de yakalamaya çalışır gibi bakıyor!...

Kararlı, gül, sümbül kokularıyla birlikte kimbos kokusu, geldi burnuna bahsedeni. Mahcup yaşmak için domates, pirinç, kornik biberiyeli kimbos yemeği kokusu ağasını gördü. Nabiye, bahsedeni ağası gibi ilgisine götürürken "annesi kızın bedenini sizsiz" dersi anlatır. Adında bahsedeni tekmediği. Dağılmaz beğeni benzediği ağasının kocaman kaşı küçük.

Tatlısı kuzu çekiçe olan kayınbabasına yardım ederdi. Bacağı kolu kırılan eşeğini bu evde alırdı. O gün tatlısının bağı kalabalıktı. Nabiye'nin annesini düşünemedi.

İyi [illegible] Kombos. [illegible] Mahrek. Yanlık Domuz [illegible] Pişirilen [illegible] kutlık Sofra Bardak. [illegible] Laub [illegible] kül [illegible] Mintan: [illegible] Kucaklamak [illegible] [illegible] Dila. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Cızlavet Kara [illegible] Ayakta Kapı Jeans Kabak [illegible] [illegible] Meşe [illegible] Nana. [illegible]

Tabeelnin ne diyeceğini bilirdi. Sırçasını yorumlayınca para ya yüzü aydınlanacak, ya da Nebiye'nin görmediği bulutlar tarafından gölgelenecekti. Sonunda "Kışın açıkta kalmış" deyip, abası için ayrıldığı taze yaşasları Nebiye'nin eline tutuşturacaktı.

Peşine takılan kuşlardan habersiz, havada uçuşan pamukçukların peşine takılıp evinin yolunu tuttu.

Küçelerin ortasında kalan Nebiye o kadar hazırlıksızdı ki bu karşılaşmaya, sadece korkudan dilleşip bayılmak yerine, dizleri titreyerek ayakta kalmayı becerebildi.

Aşlında bahar havasının baş döndürücü koktusuyla serhoş olmuş bu küçelerin aylıkları parçalayabileceklerini Nebiye'ye, sabahı, hiçbir diş göstermedi.

... bir iki hıçkırıklı kuru havlama

HAUV

... Yalpayarak yapılmış bir ısırma teşebbüsü

... ve Nebiye'nin nereden geldiğini anlayamadığı bir taşın darbesiyle

... kurtulmuştu

Nebiye taşın geldiği tarafa dönünce, kurtarıcısını, Hüseyin'i gördü.

Orun uzunluğunu, çok sevdiği kavak ağaçlarına benzetti. Utanıp gözlerini kaçırmak istarken, gözlerine bakmaktan kendini alamadı.

Hüseyin Nebiye'ye, Nebiye'nin aynasında kendine baktığı gibi baktı ve onu saçlarına karanfil takmış yeni açmış bir papatyaya benzetti.

Gündüzden gelecek arası Nebiye'yi bütün gece aynağında bekledikçe gül, sümbül, kekik, karanfil ve dağ kokusu kokan suların yıkadı.

Nebiye'nin başını sıkıca göğsüne yaslayıp, saçlarındaki düğümleri meneler söylerek açtı.

Mane mane mantufar
benden yana çok selam
incinmesin kızmesin
ben de varım bir zaman

Nebiye, en güzel festanını giyip, arasıyla birlikte, annenin dersede bahar bayramı yapan arkadaşlarının yanına gittiler.

Arası ve arkadaşları derelerin bembeyaz sularıyla yüzlerini kuleliyorlar. Nebiye onları izlerken kızlarlarken neşenin bahardan mı, yoksa söyledikleri manilerden mi geldiğini anlıyamadı.

Yar bana kurt bana
topuzum tane tane
Sevdiğime vermezsen
Niya büyüttün anne

Siyah saçı örmezler
Seni bana vermezler
Gel beraber kaçalım
Karardıkça görmezler

Ördek gölde yüzer mi
Kanadını süzer mi
İhsan sevdiği kızı
Mektup için üzer mi

Gam keder atalım
Erginlere batalım
Ser bana benziyorsan
Gel beraber yaşalım

Avlunun geçiğine
Geldin mi dediğime
Cennet, isterseni babal
Ver beni sevdiğime

Artık dayıoğlu değildi Nebiye. Büyümüşdü. Arası onu salıncaklara götürdü. Konçe köyünün çoşkaları aşklarını itiraf ettikleri bu günü iple çekerlerdi. Sevdalı oldukları kızları salıncakta sallarlardı.

Nebiye gürpürdeen akşamı gül dikenlerinden dikkatle çamlığına mavi boncuklu bileziğini atmıştı. Sabah mahalli kadın çömleklerden çıkan her bir ziynet eşyası için maniler okunuşcu kızlara. Nebiye'ye çıkan mani şöyleydi:

Bahçede yeşil çınar
Boyu boyuma uyar
biz bir çift kumruyuz
ayırmaya kim kıyar

Bu çınar Hüseyin'di. Nebiye'yi kumrular gibi bulutlara uçurdu salıncakta o gün.

Bazen kızlar örüde kikirdeşirler, bazen kızlar çoşkalar hep birlikte şakalaşırlar. Bazen de çoşkalar örüde, kızlar arkada maniler söylediler. Birbirlerini izleyerek pembe beyaz çiçekleri yüzlerinde açmış gülücükler gibi duran mutlu kiraz ağaçlarının altından geçerek köye döndüler.

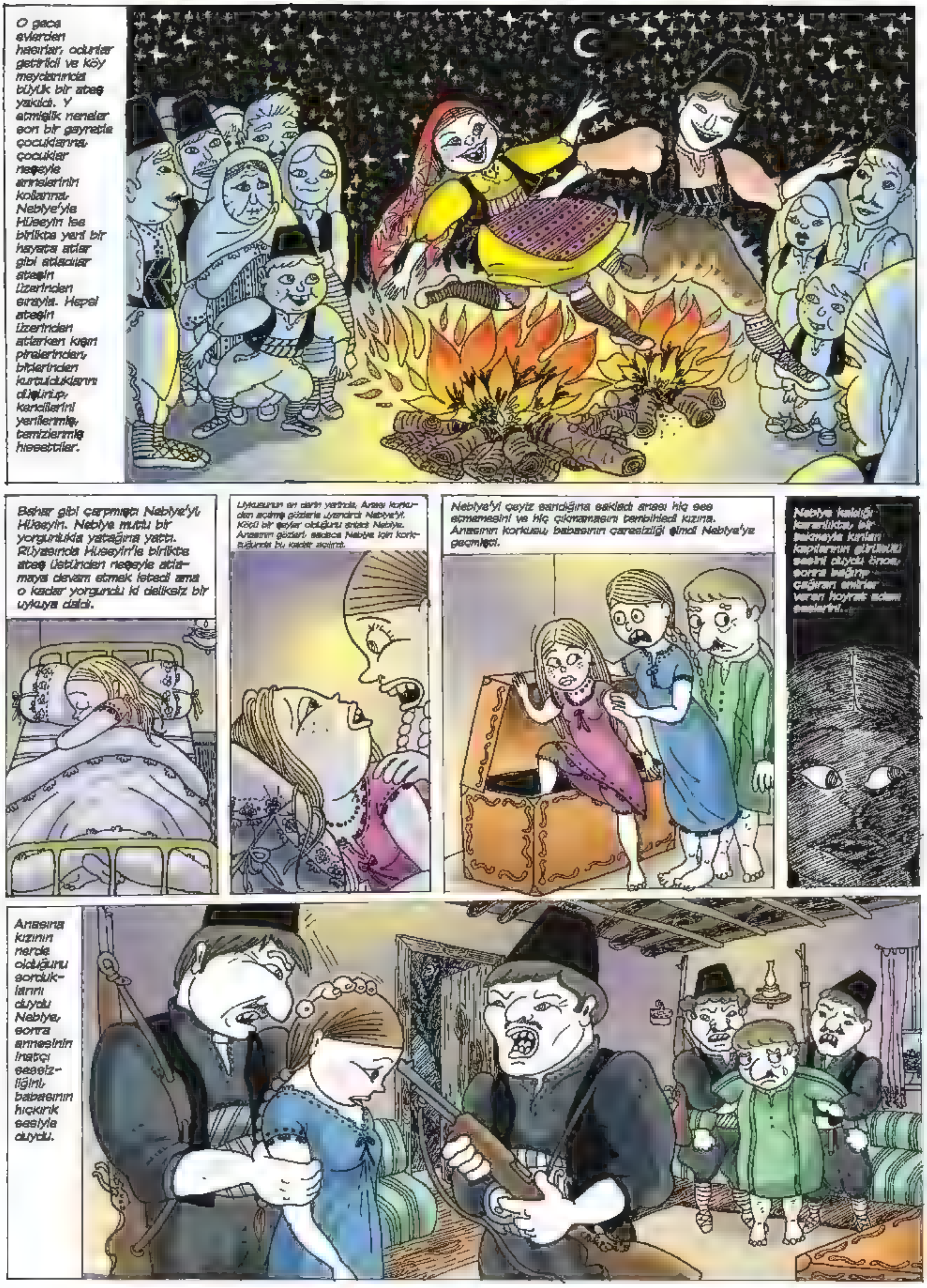
O gece evlerden hasırlar, odunlar getirildi ve köy meydanında büyük bir ateş yakıldı. Yatmışlık neneler son bir gayretle çocuklarına, çocuklar neşeyle annelerinin kollarına, Nebiye'yle Hüseyin ise birlikte yeni bir hayata atılır gibi atladılar ateşin üzerinden sırayla. Hepsi ateşin üzerinden atlarken kışın pirelerinden, bitlerinden kurtulduklarını düşünüp, kendilerini yenilenmiş, temizlenmiş hissettiler.
Bahar gibi çarpmıştı Nebiye'yi, Hüseyin. Nebiye mutlu bir yorgunlukla yatağına yattı. Rüyasında Hüseyin'le birlikte ateş üstünden neşeyle atlamaya devam etmek istedi ama o kadar yorgundu ki deliksiz bir uykuya daldı.
Uykusunun en derin yerinde, Anası korkudan açılmış gözlerle uyandırdı Nebiye'yi. Kötü bir şeyler olduğunu anladı Nebiye. Anasının gözleri, sadece Nebiye için korktuğunda bu kadar açılırdı.
Nebiye'yi çeyiz sandığına sakladı anası hiç ses etmemesini ve hiç çıkmamasını tembihledi kızına. Anasının korkusu, babasının çaresizliği şimdi Nebiye'ye geçmişti.
Nebiye kaldığı karanlıkta, bir tekmeyle kırılan kapılarının gürültülü sesini duydu önce, sonra bağırıp çağıran emirler veren hoyrat adam seslerini...
Anasına kızının nerde olduğunu sordukların duydu Nebiye, sonra annesinin inatçı sessizliğini, babasının hıçkırık sesiyle duydu.

Annesinin yalvarışlarını duydu Nebiye, sonra cevapsız kalan hıçkırık seslerini. Çaterin alıp götürdüğü babasının yanaklarından süzülüp çergaya düşen sessiz gözyaşlarının sesini de duydu.

Sonra annesinin yalvarışlarına benzeyen ama hiçbir zaman sahiplerinden ayrılmayan yıldırım sesini duydu, sonra da çerçilerin eklerdi.

ve kulaklarında patlayan annesini öldüren sesi duydu.

TAK

TAK

Bütün sesler kaybolduğunda odaya dolan ürpertici hıçkırık seslerini duydu.

Nebiye hiç ağlayamadı, arası boğazına kocaman bir düğüm olarak takılı kaldı.

Annesi son bakışı donuk kalmış gözlerinde Nebiye'nin. O sesleri sonra her şeye ve herkese dolu gözlerle, biraz şaşkın ağlıyormuş gibi baktı.

Sağ kalanlar o gece, saat* Konya'yı sessizce terkettiler.

Hayatlarının en uzun yolculuğuna sadece ayaklarındaki çiğnek, sırtlarındaki değnekler ve yanlarına aldıkları kozalarla çıktılar.

Güzel genç kızları alıp götüren çetelerden saklamak için Nebiye'yi postaklıyle örttüler.

Bu yolculukta Nebiye'yle, Hüseyin birbirlerine daha da yakınlaştılar. Bir gece Hüseyin, Nebiye'nin saçlarından gelen taze kiraz kokularının serhoşluğuyla Nebiye'nin masum püsküllü saçlarını okşadı.

Nebiye bu okşamayı cevapsız bırakmadı. Güzel başını Hüseyin'in ona güven veren göğsüne yasladı. Hüseyin, Nebiye'nin boğazında takılı kalan koca düğümü, tıpkı Nebiye'nin annesinin Nebiye'nin saçlarındaki düğümleri çözer gibi çözdü. Nebiye o gece ilk defa çok ağladı.

Çerge: Kamp · Seke kanşer Kolejç kayıt · Çipele: Ayakkabı · Koza: Kozalak · Postaklı: Kaynak battaniye · Kilit: Çıpık

Elmda Alsa, Piperafka Nane, Kokoşka Acika, Karabacak Fayik, Kelemeciler, Ugatlar, Nabiya ve Hüseyin uzun ve meşakatli yolculuklarından sonra yeni hayatlarını kuracakları Kirk Kilise şehrine geldiler.

Nabiya ve Hüseyin evlendiler. Nabiya tatlı duygulu güzel bir nevesto oldu.

Nabiya her gece tütünden dönen Hüseyin'i manâlar söyleyerek karşıladı.

Hasat zamanı Nabiya, hamarat elleriyle yaptığı tarhanayı, ufaladı bankaları, balkabağı gole pideslerini, bakır tabsilarla içtikleri buz gibi ayranları, harmaniyeri Hüseyin'e taşıdı. Birlikte kırma yaptılar.

Hüseyin çalışkanlığı ile kısa sürede tütün tarlasını genişletti, buğday tarlalarına tuvenlere, dünya akçeleri bostanı, kuruyemiş, yabuka ağaçları olan meyva bahçesini de kattı.

Bir gün köyün kuşur bulucu, kup takıcı iki kadın Kara Ava ve Dobracı Fatma, Nabiye'yi ziyaret ettiler. Nabiye'nin lezzetli banitalarını afiyetle yiyen Kara Ava, Nabiye'nin meşe külü [redacted] yumuşattığı çamaşır sodalarıyla açtığı, kardi sakız gibi beyaz patiskalarına benzediği beyazlığını kıskanıp dikkati hamarlığına çekmek istedi. Hamarat Nabiye dadı ona ama Nabiye'nin insanı bir kir gezintisine davet edeni, giren yeşil gözlerine hayır diyemeyen Dobracı Fatma, bütün dobracılığıyla son noktayı koydu. Güzel Nabiye.

Köyün arkadaşı, Hüseyin'in uzun boylara, çalışkanlığına, tütüncülük yapmasına, dilindeki anlaşılmaz kelimelere bakıp ona çokcan Pomak lakabını takmışlardı bile. O artık Pomak Hüseyin'di.

Nabiye'nin işleri açılmıştı. Kendinden geçercek tarhanayı banitalar yiyor. Banitaları yerken pekmezli kaçamakları, kiselçili salataları hayal ediyordu. Kornik kokusunu ise misket kaldırmıyordu. Hüseyin geca yarıları komşunun bahçesine dalıp karısının canının çektiği yeşil sülvaları topluyordu.

Dokuz ayın sonunda Güzel Nabiye ile Pomak Hüseyin'in Nabiye'nin aş arzuladığı sülvalar gibi yeşiller gözlü bir kızları oldu. Ona Bahar adını koydular. O kız benim annemdi.

Bu hikayeyi çizerken benim de canım Nabiye gibi tarhanayı peynirli banitaları, balkabağı gole pideslerini, rasol turşularını istedi. En büyük mutluluğu bu yemekleri yapıp bana göndermek olan uzaktaki annemi çok özlediğimi farkedip üzüldüm.

Abartmıyorum annem televizyondan gelen "Balkanlardan gelen soğuk hava dalgası, yurdumuzu etkisi altına alacak" anonsuyla çocuk gibi sevinirdi. Ben de Balkanlar'dan gelen çok sevdiğimiz bir akrabayı bekler gibi sevinçle beklerdim soğukların gelmesini.

Annemle telefonda nerelerini, dedeme söylediği meyveyi sordum. O da sizin için söyledi.

Canımsın, cicimsin, gülümsün
Sen benim her şeyimsin
yanıma gel şöylede bir adım
Biraz opsem tutar mı insan

Barış Nisan 2014

Nevesto: Gelin Kuşana: Hasat sonu verdiği Kisdeç Kazu kanadı gibi Sülva: Erik Rasol: Salamura Kuruşka: Kurutulmuş Yabuka: Elma

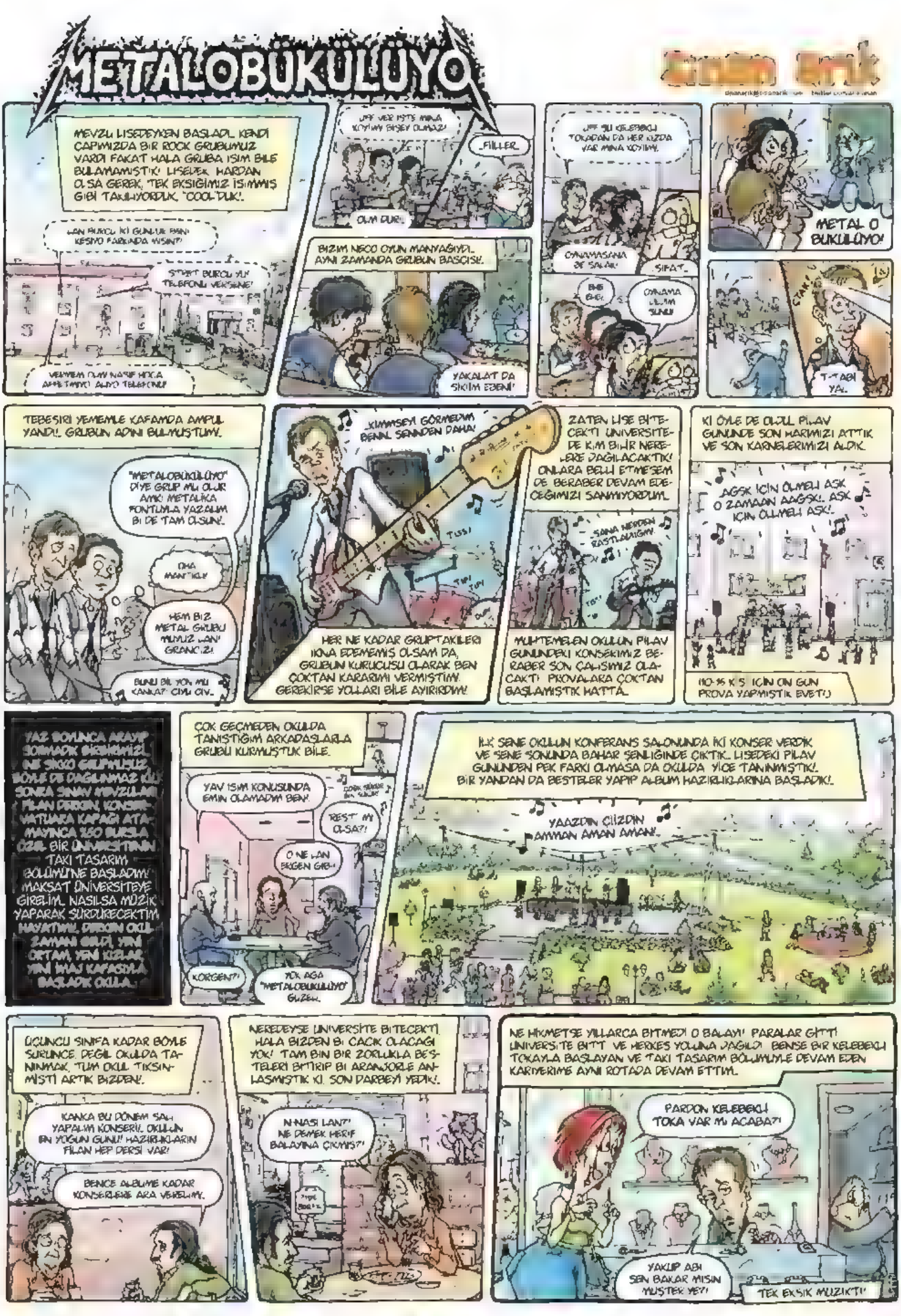
METALOBÜKÜLÜYO
MEVZU LİSEDEYKEN BAŞLADI. KENDİ ÇAPIMIZDA BİR ROCK GRUBUMUZ VARDI FAKAT HALA GRUBA İSİM BİLE BULAMAMIŞTIK! LİSEDEK HARDAN OLSA GEREK, TEK EKSİĞİMİZ İSİMMİŞ GİBİ TAKILIYORDUK, "COOL"DUK!.
LAN BURÇU İKİ GÜNDÜR BENİ KESİYO FARKINDA MISIN?!
STAR'T BURÇU YU! TELEFONU VERSENE!
VERMEM OLM NASIF HOCA AFFETMIYO! ALIYO TELEFONU!
UFF VER İŞTE MINA KOYIM BİŞEY OLMAZ!
..FİLLER..
OLM DUR!
BİZİM NECO OYUN MANYAĞIYDI.. AYNI ZAMANDA GRUBUN BASÇISI!.
YAKALAT DA SİKİM EDENİ!
UFF ŞU KELEBEKLİ TOKADAN DA HER KIZDA VAR MINA KOYIM.
OYNAMASANA DE SALAK!
..SIFAT..
OYNAMA LEJIM ŞUNU!
METAL O BÜKÜLÜYO!
ÇTAK!
T-TABİ YA.
TEBEŞİRİ YEMEMLE KAFAMDA AMPUL YANDI!. GRUBUN ADINI BULMUŞTUM.
"METALOBÜKÜLÜYO" DİYE GRUP MU OLUR AMK! METALİKA FONTUYLA YAZALIM BI DE TAM OLSUN!.
OHA MANTIKLI!
HEM BİZ METAL GRUBU MUYUZ LAN! GRANÇ'Z!
BUNU BİL YON MU KANKA? ÇIYU ÇIY..
..KİMMSEYİ GÖRMEDİM BENN, SENNDEN DAHA!
TISS!
TIPI TIPI
HER NE KADAR GRUPTAKİLERİ İKNA EDEMEMİŞ OLSAM DA, GRUBUN KURUCUSU OLARAK BEN ÇOKTAN KARARIMI VERMİŞTİM. GEREKİRSE YOLLARI BİLE AYIRIRDIM!
ZATEN LİSE BİTECEKTİ ÜNİVERSİTEDE KİM BİLİR NERELERE DAĞILACAKTIK! ONLARA BELLİ ETMESEM DE BERABER DEVAM EDECEĞİMİZİ SANMIYORDUM.
..SANA NERDEN RASTLADIĞIM..
MUHTEMELEN OKULUN PİLAV GÜNÜNDEKİ KONSERİMİZ BERABER SON ÇALIŞMIZ OLACAKTI. PROVALARA ÇOKTAN BAŞLAMIŞTIK HATTA.
Kİ ÖYLE DE OLDU. PİLAV GÜNÜNDE SON HARIMIZI ATTIK VE SON KARNELERİMİZİ ALDIK.
AĞSK İÇİN ÖLMELİ AŞK O ZAMAAN AAGSK!. AŞK İÇİN ÖLMELİ AŞK!.
(10-15 KİŞİ İÇİN ON GÜN PROVA YAPMIŞTIK EVET!)
TAKI TASARIM BÖLÜMÜNE BAŞLADIM! MAKSAT ÜNİVERSİTEYE GİRELİM, NASILSA MÜZİK YAPARAK SÜRDÜRECEKTİM HAYATIMI.
ÇOK GEÇMEDEN OKULDA TANIŞTIĞIM ARKADAŞLARLA GRUBU KURMUŞTUK BİLE.
YAV İSİM KONUSUNDA EMİN OLAMADIM BEN!
"REST" MI OLSA?!
O NE LAN ERGEN GİBİ..
KORGEN?!
YOK AGA "METALOBÜKÜLÜYO" GÜZEL.
İLK SENE OKULUN KONFERANS SALONUNDA İKİ KONSER VERDİK VE SENE SONUNDA BAHAR ŞENLİĞİNDE ÇIKTIK.. LİSEDEKİ PİLAV GÜNÜNDEN PEK FARKI OLMASA DA OKULDA YİCE TANINMIŞTIK!. BİR YANDAN DA BESTELER YAPIP ALBÜM HAZIRLIKLARINA BAŞLADIK!.
YAAZDIN ÇİİZDİN AMMAN AMAN AMAN!.
ÜÇÜNCÜ SINIFA KADAR BÖYLE SÜRÜNCE, DEĞİL OKULDA TANINMAK, TÜM OKUL TİKSİNMİŞTİ ARTIK BİZDEN!.
KANKA BU DÖNEM SALI YAPALIM KONSERİ!. OKULUN EN YOĞUN GÜNÜ! HAZIRLIKLARIN FİLAN HEP DERSİ VAR!
BENCE ALBÜME KADAR KONSERLERE ARA VERELİM.
NEREDEYSE ÜNİVERSİTE BİTECEKTİ. HALA BİZDEN BI ÇACIK OLACAĞI YOK! TAM BİN BİR ZORLUKLA BESTELERİ BİTİRİP BI ARANJÖRLE ANLAŞMIŞTIK Kİ, SON DARBEYİ YEDİK!.
N-NASI LAN?! NE DEMEK HERİF BALAYINA ÇIKMIŞ?!
NE HİKMETSE YILLARCA BİTMEDİ O BALAYI! PARALAR GİTTİ ÜNİVERSİTE BİTTİ VE HERKES YOLUNA DAĞILDI. BENSE BİR KELEBEKLİ TOKAYLA BAŞLAYAN VE TAKI TASARIM BÖLÜMÜYLE DEVAM EDEN KARİYERİME AYNI ROTADA DEVAM ETTİM.
PARDON KELEBEKLİ TOKA VAR MI ACABA?!
YAKUP ABİ SEN BAKAR MISIN MÜŞTERİYE?!
TEK EKSİK MÜZİKTİ!

Toka

Nurgül KAAN

Yeni Yıl

Koş ayo koş iyi yetiştin, şimdi başlad daha. Yeşeyeni, g cir gıcır bi yıl.. Dunya artız ığı b raktı, tekrar guneşe yaklaşmaya başladı. Her sene de düzenli o arak bi kusuyo bu bizimki, sonra geri barış yorlar neyse ki Öyle sürekl gödgöte de olmaz tabi b n trilyon yılık ahbapıkta Biraz mesafe iyi gel r arada

Artık bütün k ş göğus kafesimizde uykuya yatmış bi boz ayi gib ağ r ık yapan s kıntı arımızdan çiçeklere, ağaçlara, sincap lara, onların o narın ve fakat vay can na ne kadar da güçlu bünyelerine bakarak, ne olursa olsun tekrar tekrar yeniden başlamaktak kararılıklarından feyz a arak kurtulma zamanı Keza kanepede beslediğimiz diğer ayı gib. kıçımızda gobeğimizde semiren k lolarımızı da bahar gelince yuruyuş yaparak gerisin geri doğaya bırakınız. Yazık, evde tutmamak lâzım, doğada serbest dolaşırken daha mutlu on ar.

Timsah

Dışısının nzası olmadan çfleşmeyen, yanı tecavuz etmeyen tek hayvan. Yemeğ ni çeresiynen tutup dondere döndere yıyor diye uyuz oluyoduk ama haza beyefendi hayvanmış meğer. Afenin timsah. Tecavüz edenleri t msahların yanına koymak gerek, b raz insanık öğrens nler deye O ondan değil, öteki bundan öğrenir.

Yalnızlık

İlk dinled ğimde, 'Gökyüzünde yanlız gezen y ld zlar, Yeryüzünde siz n kadar yanl z var' diyor sandımdı çocukken Dünyada yıld zlar kadar çok yanlız varsa, yanlız ar yanlız fa an değildir ki o zaman insanın 'yeryüzü, uzak gezegenlerden bakınca ışıl şıl parlayan yanl z arla dolu; sadece biz yakından bakt ğ mız için ne kadar çok oldu-ğumuzu goremiyoruz ve kendimiz yanlız sanıyoruz. Tuh, ben de keriz gib. boşuna yanlız hisset p tiplere girmişim o zaman' demesi ve kendis ni artık yanlız hissetmemesi gerek.. miyor mu? Bittab ı.. Çocuk kafasıyla şarkı sozunu kısmen anlamamışım ama o ay n özunü an a dım a dost ar. Bissürü yanl z varsa, yanlız değ l s n işte sutlaç. Bu kadar da şeyapma..

Sonra okuma yazma öğrendim ve yanlız ke imesini ilk defa yazılı gördum. 'Sa ağa bak, yalın ş yazmış' d ye duşundum. Yan'ında kimse o mayana 'yanlız' denir sanıyordum çunkû, 'yanı olmayan', 'yansız' gibi *Yalnız* diye yazılırmış ve yansız'dan değil, 'ya sız' kokunden ge iyormuş meğer.. değil tabi Ya nız. Yanı yalın'daki, sade'deki gibi . Sade kişi. Kaşar ı, k ymal veya kuşbaş lı olmayan kışı

Yalnış

Ke ime eri bazan yanlış öğrenip, esasın öğrenene kadar da doğrusunu bi erlere 'salağa bak, yalnış biliyor' deriz. 'Laminant yerine aminat yazmış, mal' deriz. Sonra doğrusunu öğrenince ne deriz?.. Bi şey diyemez oluruz, bi sure sessiz kal rız. Esas malın kim olduğu ortaya çıkmış ve egomuz ezi-miştir çünkû. Ma ın tekı olduğumuzu farked nce egomuz ez l yor ve bi sure bi şey diyemez oluyoruz ya, en güldüğüm bi şey o hâlimiz. Bana çok oldu ondan Bi apartmanın kapısında 'Kara ufer parasını ödemeyenler artık ödesin utfen' yaz yordu. Ben bunu sağda solda an ata an ata onbeş yıl gu.-dum. Meğer doğrusu karalufermiş zaten.

Grinin elli tonu

Fakat ne yaygara koptuydu ama haa film başlamadan. Yok efenim çok başarılı b şeymış, aman da ne har ka bi erot k fi mmış, kendi kendi bi ovme er fa an fragmanlarda.. ehfsss.. hozss.. beerp . fuzu ı şışirilmiş fi m er kof çıkınca geğırtıyor biraz afedersin, ne diyodum evet, bu naneye erot k fi m d yesi-er Erotik?. Bu fi m he mi? Kel me kökü Eros olan erot k yanı? Ulen Eros, sevd ceğ ni kemerle döğmeyi sal k veren bi odun değil ki Bi de kağıt ımza atıyor, kend m ett m kend m buldum diye kontrat mza-atıyor kız ara. Tomruk kafa ıya da bak hele.. Hayvan n azması, kız şmasına erotik değ l, 'kösnul' denir b kere Fi mdeki oğlan bild ğ n hayvan, k zışmış ayoğ ay Bu film erotikse, sevgi-imize 'Çok erotıksın sevg lim' yerine 'Çok kösnulsun sevgi m' diyelim ve kulağına ikl el de sığır gibi böğürelim madem Tobe töbe.. Erot zm, ne kadar daha nezaketli, hassas, ince ikı bi nesnedir Bu en kıytırığından bessehir uyarlaması filmin ruhunda sığırsa bir kösnu luk var şte. Herif aşırı paradan şaşırmış, aşırı para bi yerden sonra şaşırtan b şey zaar, sırf porıpa peş nde Ondan da bıkmış, iyice neydeceğin şaşırmış Kamçıydı, ha attı, zincirdi, yok efendim takozdu.. Insan sevd ğine k rbaçlar mı ayıl Ama k zda da hata var Afrikal köle er de kırbaçland zamanında, sonra kapoyera dans icat ettiler, beyaz gerzeğin ağzına yuzune ekıeştirdi-er döner tekme eri.. O yüzden a dostlar, bu filmi erotik kategorisinden çıkar p, hiç e imizi değmeden, uzaktan bi kalasla falan itek eyerek kösnul fi mler kategor sine itekliyoruz. Çok başarılı kösnu fi m Tamam, ona karışmam bak Başarısına sc dimin n..

Hindi

Erkek hindilerin gıd sındakı derleye 'sakal' den r Kızgınlık, azış dönemlerinde sakal-n n rengi kıpkırmızı olur. Ordan anlars n aha da bu şu an azmış d ye İnsanın erkek hındısında de öy e olsaydı çok pratik olurdu Isteyen agulugulu gulu geh bi ibili gulu diye ses emek suretiyle çağ-rır, çift eşir Iste-meyen de amman hoca bunun sakal kıpkırmızı der uzar, yo unu değ ştirir.

Güzellik

'Guzel dım, çirkin gözle görüldüm' diye turkusu var Nurşanı'nın O guzel.. B r de, 'Naaber moruk?', 'N'olsun işte, iyi ık guzel ık'.. Ben m guzellik kavramıy a alakam bundan baret. Onun d şında cığersiz kapitalizz kazma arın yasladığı guzel ık muzellik şeysi çok afedersins kimden aşşaa . Bu baş ığı dün diyet hapları yuzunden ö en kızcağıza, butün guzel görünmek için debe e-nip, kendini hırpalayan kızlara ve onları bu saçma ıklara zorlayan dal amalara ithaf ediyorum Bask yapmayın lan kızlara Siz çirkin bakıyosunuz, yoksa kız zaten guzel.

Çayır

Dunyadaki butun 'Ç mlere basmayınız.' tabelalarını yazın sokup eve götürüyorum. Baharda tekrar çıkarıp yerlerine takıyorum Baharda çayır çimende bissuru yavru var. Çiçek yavrusu, böcek yavrusu . Ha dır huldur çığneyip gidersek, görunmuyorlar bi e yazık.

Onlar buyuyüne kadar üstüne basmak istemem. Peki buyuyunce basmak mı istersin okuzüm? . diye yeni bir soru daha be irdi şimdi. A lah m dikkat ed lecek ne çok hassas mevzu var, yaptığ - mız her şey b. şeye şeyapıyor

İlintililik

I harfinin harman olduğu kelime Yaptığımız her mınnacık hareket tum insanl ğ , komş e yer-yüzünü etkiliyor Ke ebek Teor si de diyorlar; burda osturuyosun, Çin'de deprem oluyor Burda atletin donun parfum kokacak diye çamaşır mak nasına kova kova kımya dökuyosun, tee kutuplarda balıklar te ef oluyor. Ordan kutup ayıları, penguenler, foklar.. Yapma, yazıktır Daha sık değiştir donunu yeter

Size Boru

Yuutup'un, Türkçe karş lığ bu. Çok tıklanmalara telif öduyor. Turkiye'den eklenen vidyo ar hariç.

No Justice No Peace!

Bir Bob Marley şarkısı. Yanlış anlaş ldığında 'Kad n yoksa, dert de yok' anlamına gelir As nda 'Ağlama gad nım' diyor. Bu 'No woman no cry'.. 'No justice no peace' n ise yanlış anlaşılacak bi taraf yok. 'Adalet yoksa, huzur da yok demek. Protestocular bu slogan a amerikan pol sının bitmez ırkç nayetlerine 'hooo bursss' diyor.

Bir ayıya gelen bahar belki de en güzel bahardır!

Bütün kış toplasan evden beş ya da altı kez çıkmıştım. Ömrümün dört ayında evimi dolduran küfü, rutubeti oksijeni devir daim etmiştik biz ve diğerlerim. Yani ortalama bir ayıyla aynı kaderi paylaşmıştım bu sene, kış uykumu tamamlamak üzere olduğumu bilmiyordum ama baharın geldiğini bile Show Haber'den öğrenmiştim... Neşeli bir haberdi, çimlerin çığında ıslanmak isteyen yırtık kafalı bir aile bisiklet yoluna sermiş nevalesini arada ezdikleri düzenli spor manyağı elitistlerle kavga ediyorlardı.

Bir zaman sonra televizyonun karşısında çok fazla oturmamın verdiği suçluluk duygusu ile kalkıp sırf işsizlikten çışımı yapmak için banyoya gittim. Çorap, apış ve çış kokan banyoda ortama yabancılaşarak çışımı yaptım. Son damlanın gireşofmanımın önünde nazlı nazlı belirenşekliyle yine sırf işsizlikten balkona çıktım. Yandaki boş arsaya yapılan ev tüm güneşimi kesmişti ama günün tam da bu saatlerinde güneş eve ve balkona doluyordu, tesadüf etmemiz tam bir tesadüftü. Yani apartmana tam da hizama taşınan öğretmen kan koca yine en çirkin giysileri ile perdelerini sonuna kadar açmış gün ışığından tasarruf ediyorlardı. Arada gece tüm ışıkları kapatıp spontane seks yaparlar diye çok gözetlemiş, saatler harcamış ama bir şey elde edememiş olmaktan dolayı kendilerine kızgındım. Sürekli mutsuz bir surat ifadesi ile doğaşan kedilerinin "senden iğreniyorum" surat ifadesine bir müddet bakıştıktan sonra enseme vuran melteme yüzümü dönüp bir süre de onlara yiyiştim. Nedense garip bir yaşam enerjisi ile hayata dönmüş gibi evime geri girdim. Ayaklarımın altı simsiyah olmuştu. Yanlarına basa basa banyoya gittim. Ayaklarımı yıkadıktan sonra onları sürdüğüm yüz havlum simsiyah olmuştu, o sırada alıp çamaşır makinesine attım havluyu. Mutfağa gittim yine sırf işsizlikten dolabı açıp bir süre yarım limon, soğan ve açılmamış ezmanın sırkesi ile bakıştım. Yarım limon elimde, banyoya geri girecekken elimdeki nimetle girmeyeyim çarpılırım diyerek bir iki kez düşlediğim limonlu dolaba geri koydum. Banyoya girip BİM'den aldığım plastik kırı sepetinin kapağını açtım. Yüzüme vuran koku, sırf yıkamaktan korktuğum için yeni don ve çorap alma mottomun ne kadar doğru bir karar olduğu gerçeğini de yüzüme çarpıyordu. Nefesimi tutup katar olmuş çamaşırlarımı boşanmış arkadaşımdan ikinci el aldığım teknolojik sayılabilecek çamaşır makinesinin içine hızla tepmeye başladım. Prensip olarak açık renkli bir şeyim olmadığı için karmaşık ayrımlar yapmama gerek kalmıyordu. Yedi kilo alan çamaşır makinesi ne kadar don ve çorap dolmuştu. Eğer eşyanın canı olsa şu an kusuyor ya da bana ana bacı küfür ediyor olmalıydı. Sonra fark ettim ki; Çamaşır deterjanı kalmamıştı, aslında eşyalar dışında hiçbir şey yoktu evde

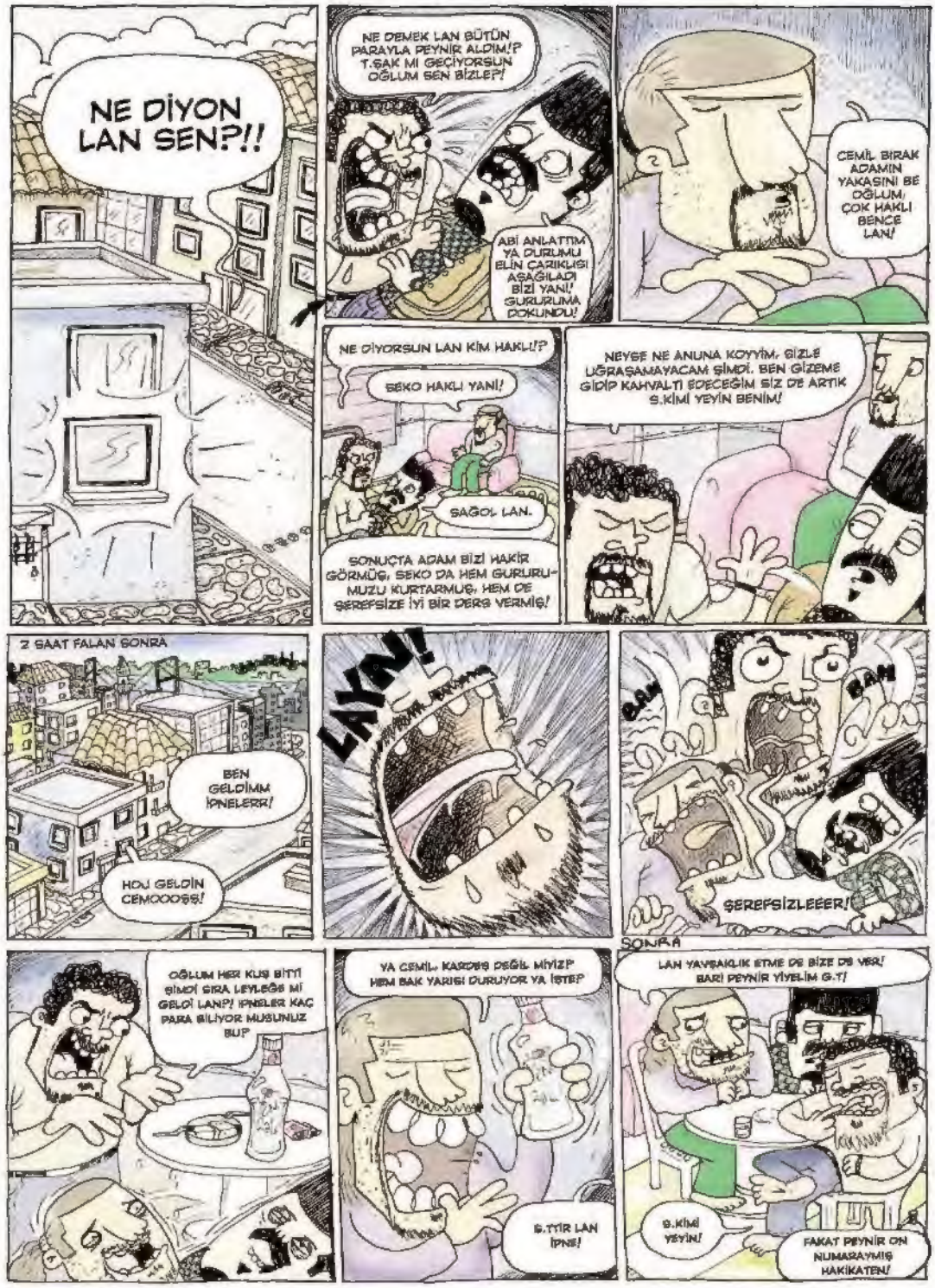

Normalde tüm siparişlerimi telefonla bakkalın koca kafalı çırağına verir, çöplerimi bir lirayla birlikte de ona kitlerim. Diğer tüm fatura, yemek, işim gücüm ise en kolayı, her şeyi internet sayesinde halledebiliyorum artık. Fakat olayın dışarıdan söylemelik bir hali kalmamıştı, ortam çirkinleşmişti bizzat bedenen müdahale etmem lazım gelmekteydi artık. Markete gitmeye karar vermemle evden çıkmam arasında iki dakika vardı. İkinci kattaki evimden dışarıya çıkana kadar saçımı şöyle bir düzeltip gözümdeki sert çapağı aldım. Sokak bahar kokuyordu gerçekten de, Baldırlar ve buruşuk dirsekler görüyordum, havalar iyice ısınmış olmalıydı. Markete gidene kadar alacaklarımı aklımdan geçirmeye başladım. Böyle zamanlarda alacaklarımı sayıyorum, aldıktan sonra bu sayı örtüşmüyorsa eksik bir şeylerin olduğunu anlayıp neyi unuttuğumu anlamaya çalışıyorum gerçekten çok zor bir hayatım var. Kasadaki kasiyer kız pek suratsız bir ifade ile "yarrakko kartınız var mı" diyor % 005 indirim için, "yok" diyorum. Haddinden fazla ağır ve kolayca yırtılan poşetlerle eve yollanıyorum dakika başı molalar vererek, bu sırada g.tümden akan ter de bana adeta baharı müjdeliyor... Ne olursa olsun iliklerimde hissediyorum dört beş aydır içimde ölen yaşam enerjisini. Adeta bir ayının kış uykusundan uyanması gibi uyanıyor, kıpraşıyor ağzında yatmadan b.k yemişçesine bir tatla hem de.

Eve dönüyorum serin rutubetli, nefes kokusu vuruyor yüzüme. Poşetleri koridora fırlatıp iki dakika içinde yapmazsam gezegen patlayacakmış hissi ile bütün pencereleri açıyorum. Tatlı meltem salondan evin içine giriyor; dolapların arkalarını, koltuğun üzerini, banyonun fayanslarını yalıyor, onlara dil ata ata yatak odasının camından çıkıyor, bu böyle devir daim ediyor. Banyoya yollanıyorum, aldığım muzlardan birini ağzıma tıktığımı unutarak. Çamaşır makinesine deterjanları yerleştiriyorum ağzımdaki muzu hiç çiğnemeyerek. Biraz sonra aldıklarımı yerleştirmiş garip bir gururla tıka basa saçma sapan şeylerle doldurduğum dolabıma bakıyorum, sonra da sararan perdelerimin önündeyim; "çamaşır suyuna bassam düzelir mi" diye anne hezeyanları ile doluyken kendime geliyorum, "s.kerler perdesini halısını" diyerek erkeklik taslıyorum kendimce. İyi de ediyorum testosteronum bir birim daha artıyor, sahil diyorum sahil paklar, deniz paklar benim kıpraşan bünyemi. Sokağa çıkmam üç dakika mı alıyor, saçımı jöleliyorum çünkü.

Sahilde gazete kâğıdına sardığım ekstra alkollü biramı yudumlayarak patenci kızlara bakıyorum, mangalcı ailelerin sucuk kokan dumanları içinde lan diyorum hoş geldin bahar, hoş geldin yavrum. Bir ayının kış uykusundan kalkması tamamlanıyor böylece de.

otomatikalper@hotmail.com

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

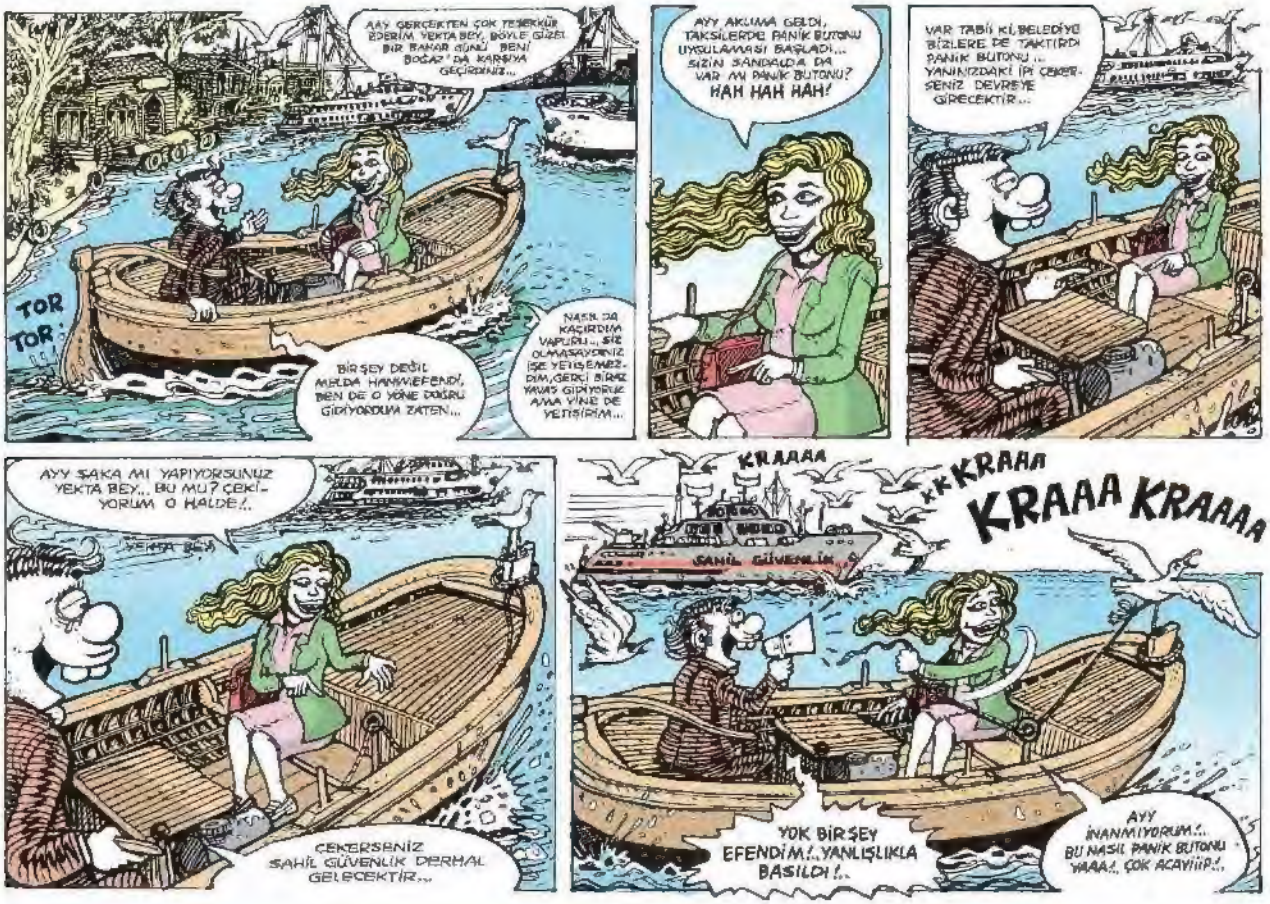

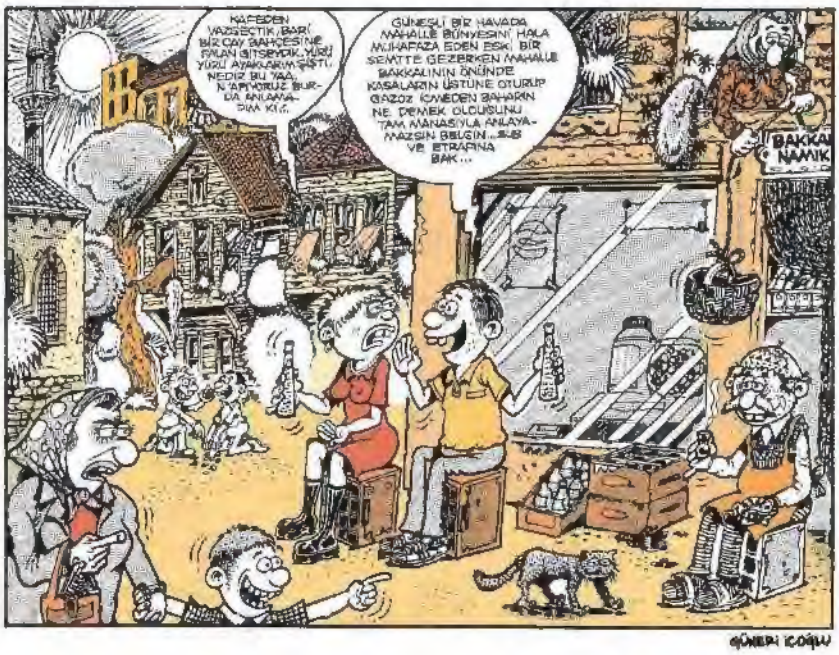

Bayan Yanı Test
Hangi çizgi kahramansın?
Mayıs sayısında

Bayan Yanı

Mayıs sayısı tüm satış noktalarında

LeMan L-Manyak & Bayan Yanı'nı artık dijital olarak da okuyabilirsiniz

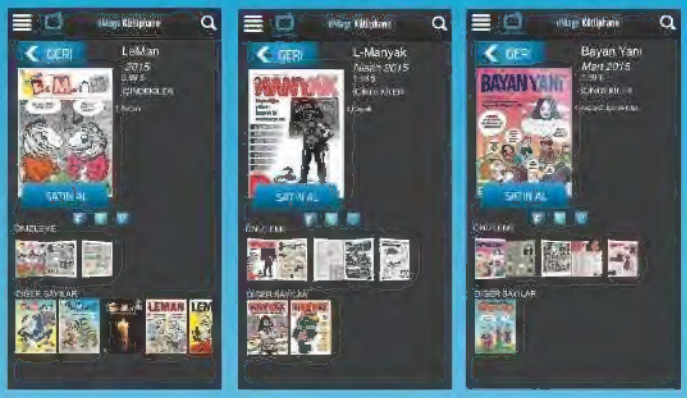

'de çok yakında tüm eski sayıları ile birlikte

dMags'de

Available on the App Store

www.dMags.net

Çok yakında Google play

BİR TÜRLÜ GELMEYEN BAHAR

Behiç Pek

SON

Hones